

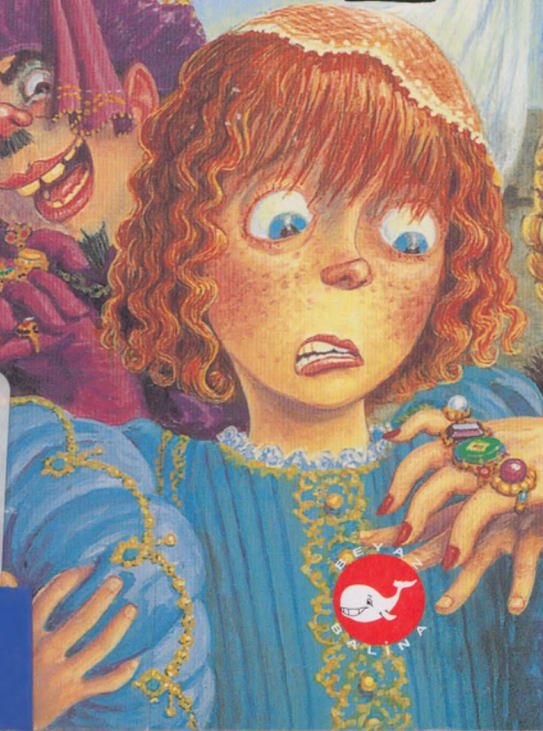

EJDERHA AVCILARI OKULU

EVLENMEK İSTEYEN PRENSES

KATE McMULLAN

4

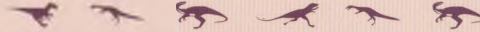

25 milyonda
Dünyada
çocuk
bu diziyi okuyor.

Bir gün yolunuz Kara Orman'a düşerse sakın korkmayın! Ormanın derinliklerinden gelen çılgınlıklar şaşırtmasın sizi. Tuhaf yaratıklar, deli keşişler, konuşan hayvanlar... Aniden karşınıza çıkıp ağzından ateş saçan ejderhalar... Küçük ejderha avcıları paslı kılıçları ve kırık mızraklarıyla her zaman yanınızdalar. Çocuklar ejderha avcısı olabilirler mi?.. Ejderhalar bu kadar sevimli olurlarsa neden olmasınlar?..

Üstelik onlar Ejderha Avcıları Okulu (EAO) öğrencileri!

Zengin bir prenses evlenmeye karar vermişti. Ama damat adayında aradığı bazı şartlar vardı:

- a) Saçları kıvılcık olmalı.
- b) En az iki ejderha öldürmeli.
- c) Adı "W" ile başlamalı.

Bu zor şartların üstesinden gelecek kişi sayısı ne kadar da az... Sizce, bu özellikler kimi işaret ediyor?

DİZİNİN DİĞER KİTAPLARI

1. Okulda İlk Gün Sürprizi	8. Dünyanın Sonu mu Geldi?	15. Ejderhaların Başlı Dertleri
2. Anne Ejderhanın İntikamı	9. Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu	16. Dünyanın En Yaşlı Ejderhası
3. Kıyamet Mağarası	10. Kim Korkar Okuldan	17. Ejder Ateşi
4. Evlenmek İsteyen Prenses	11. Sakar Büyücü İşbaşında	18. Asla Bir Trol'e Güvenme
5. Muhteşem Şövalyenin Sırrı	12. Okulu Hayaletler Bastı!	19. Esrarengiz Dev
6. Kötü Cadının Laneti	13. Bugün Ayın 13'ü	
7. Beyin Gücü Turnuvası	14. Kurtar Bizi Büyücü!	

ISBN: 978-975-999-02

9 789759 9990

www.beyazbalina.com.tr

KATE MCMULLAN

1947 yılında, Amerika'nın Missouri eyaletinde doğdu. Okumayı söker sökmez halk kütüphanesindeki kitapları okumaya başladı. Tulsa ve Ohio eyalet üniversitelerinde öğrenim gördükten sonra ilkökul öğretmeni oldu. 1976'da New York'taki bir yayınevinin dil sanatları ve görsel-işitsel malzemeler editörlüğünü yapmaya başladı. Bir sene sonra da ilk çocuk kitabını yayınladı. O zamandan bu yana da çocuklar için 50'nin üzerinde kitap yazdı. Kate McMullan'ın kitapları başta Almanca ve Fransızca olmak üzere birçok dile çevrildi. Çizer olan eşiyile birlikte birçok kitaba imza attılar. *Ejderha Avcıları Okulu* (Dragon Slayers' Academy) dizisiyle *The New York Times* ve *Parenting*'ın seçtiği "Yılın En İyi On Kitabı" arasında yer aldı. Acemi ejderha avcılarının maceralarını anlattığı bu dizisiyle çocukların en sevdiği yazarlar arasına girdi. Milyonlarca çocuk tarafından sevilerek okunuyor.

Kocası, kızı ve iki kedisiyle New York'ta yaşayan yazar, şehirdeki çeşitli okullarda çocuklara yazarlık dersi vermektedir.

2. baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2007

EJDERHA AVCILARI OKULU

Evlenmek İsteyen Prenses

KATE McMULLAN

ISBN 978-975-999-025-1

© 2006, Kate McMullan - Bill Basso
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: *Murat Batmankaya*
Editör: *Necati Balbay*
İngilizce aslından çeviren: *Selim Yeniçeri*
Resimleyen: *Bill Basso*
Kapak tasarımı: *Şükrü Karakaç*
Sayfa tasarımı: *Kâmuran Ok*

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-483 36 66)
Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-637 04 11)

Beyaz Balina Yayınları

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: +90 212 546 86 32
info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: **Yelpaze Dağıtım**

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: +90 212 546 86 39 - 546 86 46 - Faks: +90 212 546 86 64 - 546 86 65
info@yelpaze.com.tr

Resimleyen:
Bill Basso

İngilizce aslından çeviren:
Selim Yeniçeri

18. Juli 1881. Sonntag. Diebstahl. 1881.

Diebstahl

İçindekiler

Geğirtina Koca Arıyor	9
Kızıl Saçlı, Ejderha Avcısı, Adının İlk Harfi W ..	18
Düğün Hazırlıkları.....	26
Koç Plungett'in Unutamadığı Aşk	33
<i>"En-Bay Üğünlere-Day ayılıırım-Bay!"</i>	45
Aşk Öldürücü İksir	53
Yanlış Şişe	65
Geğirtina'ya Eşek Şakaları	72
Wiglaf'ın Acı Günü	84
Sürpriz Kavuşma	92

Revisiting
Koch's Legacy

(The following table is a reconstruction of the visible content, which is extremely faint and mirrored.)

Introduction	1
Chapter 1: The Early Years	15
Chapter 2: The Middle Years	35
Chapter 3: The Later Years	55
Chapter 4: The Final Years	75
Chapter 5: The Legacy	95
Chapter 6: The Future	115
Chapter 7: The Conclusion	135
Appendix A	155
Appendix B	175
Appendix C	195
Appendix D	215
Appendix E	235
Appendix F	255
Appendix G	275
Appendix H	295
Appendix I	315
Appendix J	335
Appendix K	355
Appendix L	375
Appendix M	395
Appendix N	415
Appendix O	435
Appendix P	455
Appendix Q	475
Appendix R	495
Appendix S	515
Appendix T	535
Appendix U	555
Appendix V	575
Appendix W	595
Appendix X	615
Appendix Y	635
Appendix Z	655

Geçirtina

Koca Arıyor

Wiglaf havuç renkli saçını terli alından çekti. Sıcak bir bahar günüydü. Koç Plungett su içmeleri için öğrencileri teneffüse çıkarmıştı. Wiglaf ile diğer öğrenciler, şatonun bahçesindeki su kuyusunun kenarında ayakta duruyor, kepçeyi sırayla birbirlerine geçiriyorlardı.

Koç kuyunun kenarına dayandı. “Bir sürü ejderha öldürdüm, çocuklar,” dedi. “Ah, evet... ama ilkini asla unutmuyacağım. Zaten hiç unutulmaz. Adı Alevnefes idi. Canavarın üflediği alevler öylesine sıcaktı ki miğferimi eritmişlerdi. Tabii saçlarımı da yakmışlardı. O günden sonra patates gibi kel kaldım. Ama bu beni dur-

durmaya yetmedi. Bir erkek gibi kılıcımı çektim! Alevnefes'in sol yanına sapladım. Yoksa... yoksa sağ yanı mıydı?" Koç kahverengi peruğunu düzeltti. Hatırlamaya çalışırken saçsız kafasını kaşıdı.

Wiglaf, Koç'un Alevnefes'i nasıl yendiğini anlatmaya devam etmemesini umuyordu. Çünkü kanlı hikâyeler hep midelerini bulandırır.

"Wiglaf!" diye seslendi birisi.

Wiglaf döndü. Arkadaşı Angus'un ona doğru koştuğunu gördü.

"Mordred Dayı seni hemen ofisine istiyor!" diye bağırdı Angus.

Beni mi? Wiglaf kendini işaret etti.

"Haydi, evlat," dedi Koç. "Ev ödevini Torblad'e bırakabilirsin."

"Seni tanımak güzeldi, Wiglaf," dedi Torblad.

Wiglaf dönüp hızla uzaklaştı. Dersten kurtulduğuna memnundu. Ama Ejderha Avcıları Okulu'nun öfkeli müdürü tarafından neden çağrıldığını anlayamıyordu.

Mordred, Wiglaf'ı hiç sevmezdi. Bunun nedeni, Wiglaf'ın Gorzil ile Seetha adında iki ejder-

hayı şans eseri öldürmesi ve bunun sonucunda Mordred'e hiç ejderha altını getirmemesiydi.

Wiglaf, Angus'a yetiştii. "Mordred ne istiyor?" diye sordu. İki Ejderha Avcıları Okulu'na ev sahipliği yapan şatoya doğru yürüyordu.

Angus omuz silkti. "Mordred Dayı bunu söylemedi. Ama öfkeli değildi. Aslında, oldukça şey görünüyordu... neşeli..."

"Neşeli mi?" diye haykırdı Wiglaf. Bu yeni bir şeydi, çünkü Mordred asla neşeli olmazdı.

Çocuklar Mordred'in odasına kadar koştular. Angus kapıyı vurdu.

"Gir!" diye gürledi bir ses.

Çocuklar içeri girdiler. Mordred masasında oturmuş, *Ortaçağ Sabahı* okuyordu. Üzerinde altın ejderha şeklinde düğmeleri olan kadifeden kırmızı bir tunic vardı.

"Ah, Wiglaf!" Mordred gazeteyi bir kenara bıraktı. "İşine dönebilirsin, Angus," diye ekledi, bakışlarını Wiglaftan bir an bile ayırmadan. "Sana yılda yarım kuruşu etrafta aylıklık yapman için ödemiyorum!"

“Hayır, Mordred Dayı,” dedi Angus. Müdürün siyah çizmelerini boyama işine döndü.

“Ah, Wiglaf!” diye haykırdı Mordred tekrar. “Bugün nasılsın, oğlum? Umarım bir keman kadar formdasındır.”

Keman kadar formda olmak mı? “Şey, evet, efendim, teşekkür ederim,” diye cevap verdi Wiglaf. Ama Mordred’in neden bunu sorduğunu merak ediyordu, çünkü öğrencilerin sağlık durumlarıyla ilgilenmezdi. Umrunda değildi.

“Peki ya şu evcil domuzun?” diye sordu Mordred. “Papatya kümeste yaşamaktan memnun mu?”

“Çok memnun, efendim,” diye cevap verdi Wiglaf.

Mordred’in Papatya’dan haberdar olması şaşırtıcıydı. Sevgili domuzunu Pinwick’teki evinden buraya kadar kendisi getirmişti. Papatya’nın aynı zamanda bir sihirbaz büyüsü etkisinde olduğunu Mordred’in bilip bilmediğini de merak ediyordu. Papatya, Domuz Latincesi konuşabiliyordu.

“Tava, sana yeterince puding veriyor mu?” diye sordu Mordred.

“Yeterinden fazla, efendim,” dedi Wiglaf.

“Bağışlayın, Mordred Dayı,” dedi Angus, çizmelerden birini kaldırıp göstererek. “Bu sizce yeterince parlak mı?”

“Alay mı ediyorsun?” diye kükredi Mordred. “Biraz daha cilala, Angus!”

Angus iç çekip işine devam etti.

“Şimdi, giysilere gelelim, Wiglaf,” dedi Mordred. “Kız kardeşim Lobelia senin için yeni bir tunik ısmarladı. Bir de pantolon.”

“Giysi mi?” dedi Wiglaf. “Ama hiç param yok ki! Yeni giysilerin parasını ödeyemem.”

“Endişelenme, oğlum,” dedi Mordred, gülümsemeye devam ederek. “Her şeyi ben ödeyeceğim!”

Wiglaf zorlukla yutkundu. Şimdi anlıyordu. Mordred aklını kaybetmişti!

Ejderha Avcıları Okulu müdürü, cimriliğiyle ünlü bir adamdı. Eğer mümkünse, tek bir kuruş bile harcamazdı. Başka biri için ise asla para harcamazdı. Özellikle de Wiglaf için!

O sırada kapı vuruldu.

“Gir!” dedi Mordred.

Kapı ardına kadar açıldı. Erica içeri koştu. Erica, Ejderha Avcıları Okulu'na kaydolabilmek için erkek gibi giyinmişti. Okulda ona herkes Eric diyordu. Onun kız olduğunu ayrıca kraliyet soyundan geldiğini bilen tek öğrenci Wiglaf idi. Aslında bu kız, Kraliçe Barb ile Kral Ken'in biricik kızları Prenses Erica idi.

“Efendim!” diye bağırdı Erica. “Hemen gelmelisiniz! Torblad şatonun hendeğine düştü, yüzme de bilmiyor!”

“Torblad, ha?” Mordred düşünceli bir tavırla çenesini kaşdı. “Borcunu ödeyip ödemediğini öğrenmeliyim. Kayıtlarıma bir bakayım.” Deri ciltli eski bir defteri açtı. Kapağında şu yazı vardı:

MORDRED'İN PARASI

Özel! Uzak dur!

Gizlice bakmaya kalkma! Ciddiyim!

“Hmmm. Tam da düşündüğüm gibi,” dedi Mordred. “Torblad'in bana iki sömestrlik borcu var.” Mordred aniden yerinden fırladı. “Eyvah!” diye bağırdı. “Eğer boğulursa tek bir kuruş bile

alamam! Burada bekle, Wiglaf. Hemen döneceğim!” Bunu söyledikten sonra, Müdür odadan dışarı fırladı. Erica da peşinden gitti.

Wiglaf, Angus’a döndü. “Dayın çıldırmış!” dedi. “Yoksa neden bana yeni giysiler alsın ki?”

“Bunun altında bir şeyler döndüğünden emin olabilirsin,” dedi Angus. Elindeki çizmeyi bir kenara bıraktı. Mordred’in okuduğu *Ortaçağ Sabahı*’nı aldı. “Bakalım. Ejderha Avcıları İlkokulu, Biz Şövalyeleriz’i turnuvada mağlup etmiş mi,” dedi.

“Dur bir dakika,” dedi Wiglaf. “Bu ön sayfadaki de nedir böyle?” Çocuklar başlığı birlikte okudular.

GEĞİRTİNA MİLYARLARA BEDEL

Süper Zengin Prens Koca Arıyor

DOĞU KOLTUKALTİSTAN,

8 Haziran Çarşamba,

Yıllar önce, Prens Geğirtina’nın kalbi kırılmıştı. Hayatının aşkı atına atladığı gibi kaçıp gitmiş ve bir daha hiçbir yerde görül-

memiştii. Bunun üzerine prenses kendini Küf Sarayı'nın kulesine kapamış, altınlarını sayarak kendini oyalamaya çalışmıştı. Altınları büyük bir dağ oluşturacak kadar çok olduğundan, hepsini saymak da uzun zaman almıştı. Ama geçen hafta nihayet işini bitirdi. Şimdi prenses yine dünyaya döndü ve bir koca arıyor.

“Altın para olarak on iki milyanın üzerinde bir servetim var,” dedi prenses muhabirlerimize. “Şimdi ihtiyacım olan tek şey, harcamama yardım edecek biri. Prenslerin evlenmek için kız aradığını hep görüyoruz,” diye ekledi. “Neden bir prenses de koca aramasın?”

Prensese, koca adayında üç önemli şey arıyor. Ejderha avcısı olmalı. Kızıl saçlı olmalı. Ve adı Prensese Geçirtina'nın en sevdiği harf olan W ile başlamalı.

Prensese şöyle de bir söz verdi: “Bana doğru kocayı bulan çöpçatan, bir kâse dolusu altın alacak.”

Angus bir ıslık çaldı. “Anlaşılan Geğirtina bir hayli yüklü!”

“Hayatının aşkının neden atına atladığı gibi kaçıp gittiğini merak ediyorum,” dedi Wiglaf.

O sırada kapı açıldı. Mordred geri dönmüştü. Saçlarıyla tuniği sırlıklam olmuştu ve leş gibi kokuyordu.

“Torblad kurtuldu,” diye hırladı. “Ama borcunu yakında ödese iyi olur, yoksa bir dahaki sefere o küçük hergeleyi hendeğe kendi ellerimle atacağım.”

Mordred, Angus ile Wiglaf’a baktı. “Ah, demek gazeteyi gördünüz!” dedi. “Sanırım küçük sürprizim ortaya çıktı. Ha, Wiglaf?”

“Sürpriziniz mi, efendim?” diye sordu Wiglaf.

“Evet, oğlum,” dedi Mordred, mutlu bir tavırla. “Evlenmek üzeresin!”

Kızıl Saçlı,
Ejderha Avcısı,
Adının
İlk Harfi W

Wiglaf, “Pardon, efendim!” diye sordu kendini zorlayarak. “Sanırım sizi doğru duyamadım.”

“Ev-len-mek-ü-ze-re-sin!” diye tekrarladı Mordred.

Wiglaf omzunun üzerinden arkaya baktı. Mordred onun arkasındaki biriyle konuşuyor olmalıydı.

Ama arkasında kimse yoktu.

“Wiglafı kastediyor olamazsınız, Dayı,” dedi Angus.

“Ah ama kesinlikle onu kastediyorum!” Mordred gazeteyi eline aldı. “Geğirtina kocasının bir ejderha avcısı olması gerektiğini söylüyor. Wiglaf da şimdiye kadar iki ejderha öldürdü.”

“Ama o sadece kazaydı, efendim!” diye haykırdı Wiglaf. “Prensesin ejderhaları kasıtlı olarak öldüren birini istediğinden eminim.”

“Saçma sapan konuşma,” dedi Mordred. Tekrar gazeteye baktı. “Geğirtina kızıl saçlı bir koca istiyor. Ve sen, Wiglaf, kızıl saçlısın.”

“Benim saçlarım turuncu, efendim,” diye vur-guladı Wiglaf.

“Olsun, yakın,” dedi Mordred. “Peki Wiglaf’ın W ile başlamadığını söyleyebilir misin?”

“Şey, hayır, efendim,” dedi Wiglaf, yüzünü asarak.

“O halde, sorun yok!” dedi Mordred. “Görünüşe bakılırsa, çöpçatanlık yapıp bir kâse dolusu altını alacağım!” Ellerini ovuşturdu. “Ha! Zengin olmak için yarım akıllı çocukları ejderha altını bulmaya göndermekten daha kolay bir yol olduğunu biliyordum!”

Mordred masasının üzerindeki güneş saatine baktı. “Artık gidebilirsin, Wiglaf,” dedi. “Bu akşam yemekten sonra yanıma gel. Lobelia da burada olacak ve düğününle ilgili planlar yapacağız!”

Wiglaf olduğu yerde diz çöktü. “Ben basit bir köylüyüm!” diye sızlandı. “On iki erkek kardeşim leş gibi kokar, çünkü babam banyo yapmanın insanı delirttiğine inanır! Benim...”

“Daha fazla konuşmana gerek yok, Wiglaf,” dedi Mordred, onun sözünü keserek. “Ne söylemeye çalıştığını kesinlikle anladım.”

“Oh, anladınız mı?” dedi Wiglaf, yüzü aydınlanarak.

“Kesinlikle,” dedi Mordred. “Aileni düğüne davet etmek istemiyorsun.”

“Ah... ama demek istediğim bu değildi, efendim,” dedi Wiglaf. “Ben sadece neden evl... evl...” Bir türlü o berbat kelimeyi söyleyemiyordu.

Mordred yapmacık bir şefkatle gülümsedi. “Evet, bir gün senin de evlatların olacak, ne güzel değil mi?”

“Ben neden bir prensese uygun olmadığımı açıklamaya çalışıyordum!” diye bağırdı Wiglaf.

Mordred kaşlarını çattı. “Adı Wiglaf olan kızıl saçlı bir ejderha avcısıydın. Kesinlikle prensesin istediği gibisin. Bunu kendisine bildireceğim ve bir kâse altını ben alacağım.” Birden duraksadı ve hayalperest bir tavırla gözlerini tavana dikerek gülümsedi. “Acaba kâsenin büyüklüğü ne kadar?”

Çocuklar Mordred’i tavanda hayalini gördüğü kâseye bakarken bırakıp sessizce dışarı çıktılar ve doğruca temizlik sınıfına yöneldiler.

“Sence dayın beni gerçekten evl...evl...” Ne kadar uğraşsa da Wiglaf bu kelimeyi söyleyemiyordu!” Bunu gerçekten yapabilir mi?” diye sordu Wiglaf.

“Öyle görünüyor,” dedi Angus. Bir süre sessizce yürüdüler. Sonra Angus sessizliği bozdu: “Yanlış anlama, Wiglaf. Ama prensesin seni gördüğü anda evlenmekten vazgeçeceğinden eminim.”

“Umarım haklısındır,” dedi Wiglaf. Ama endişeliydi. Mordred bir kâse altını almaya çok kararlı görünüyordu.

Çocuklar Ejderha Avcıları Okulu'nun mutfağına geldiler. Tava, kapıda duruyordu. "Acele edin, çocuklar," dedi. "Temizlik dersinin Öldürme dersi kadar heyecan verici olmadığını düşünebilirsiniz ama bir tane öldürene kadar bekleyin. Ejderhanın iç organları kılıcınızdan sarkarken midenizin nasıl kalktığını kendiniz göreceksiniz. O zaman da yaşlı Tava'nın temizlik derslerine şükredeceksiniz."

Wiglaf, mutfağın dip tarafında duran Erica'ya doğru yürüdü. Erica büyük bir kâsedeki yanmış pudingi ovalıyordu. *Nasıl oluyor da her seferinde en kirli kâseyi seçiyor?* diye düşündü Wiglaf. Her seferinde Ayın Ejderha Avcısı madalyasını kazanmasına şaşmamak gerekirdi.

"Wiglaf!" diye seslendi Erica, onu gördüğünde. "Mordred'in ofisinde ne işin vardı?"

"Anlatacağım," diye fısıldadı Wiglaf. "Ama önce sen bana başka bir şeyi söylemelisin. Siz prensesler..."

"Prenselerden söz etme!" diye tısladı Erica. "Eğer sırrımla ilgili tek kelime açıkladıysan, Wiglaf..."

“Hayır, tek kelime etmedim!” dedi Wiglaf.
“Kılıcım üzerine yemin ederim.”

“Hah!” dedi Erica, alaycı bir tavırla gülerek.
“Şu paslı, eski püskü şey mi?”

“Sırrını asla açıklamam,” dedi Wiglaf. “Ama söylesene, Geğirtina’yı tanıyor musun?”

“Geğirtina mı?” dedi Erica, gözlerini açarak.
Mutfaktaki başlar ikisine döndü.

“Şşşt!” diye fısıldadı Wiglaf. “Nasıl biri?”

“Geğirtina kulesinden pek sık çıkmaz,” dedi Erica. “Ama bir defasında onu Prensesler Arası Yetenek Yarışması’nda görmüştüm. Kılıç dövüşünde ilk altın madalyamı da orada almıştım. Doğru, benden başka sadece bir prenses katılmıştı ama ben...”

“Peki ya Geğirtina!” diye sordu Wiglaf.

“Hatırladığım kadarıyla, hüzünlü bir şarkı söylemişti. Adı ‘Hayallerimdeki Silahtar’ gibi bir şeydi sanırım. Neden soruyorsun, Wiglaf?”

“Gazetede bir haber var,” dedi Wiglaf. “Koca arıyormuş.”

“Geğirtina çok...” Erica bir an için durdu.
“Nasıl desem? Geğirtina’nın çok... kaprisli bir kişiliği vardır. Onunla evlenecek adama acırım.”

“O halde bana acımaya başlayabilirsin!” dedi Wiglaf. Sonra Mordred’in ofisinde olanları Erica’ya anlattı.

“Kimseyle evlenmeye niyetim yok,” dedi Wiglaf, sonunda. “Arkadaşlarımla birlikte burada, Ejderha Avcıları Okulu’nda kalmak istiyorum. Bir gün şövalye olmak istiyorum. Bütün krallıkta dolaşmak ve köylülere yardım etmek istiyorum. Küçük, çaresiz hayvanları kurtarmak...”

“Evet, evet,” dedi Erica. “O zaman Mordred’e Geğirtina ile evlenemeyeceğini söyle.”

“Ama Geğirtina ona kızıl saçlı, ejderha avcısı, adı W ile başlayan bir koca bulacak kişiye Geğirtina bir kâse dolusu altın sözü vermiş,” dedi Wiglaf. “Mordred o kâseyi ele geçirmeyi kafasına koymuş.”

“Ah,” dedi Erica. “Mordred altının peşinde, öyle mi? O halde, Wiggi, senin yerinde olsaydım, şimdi ne yapıyor olurdum, biliyor musun?”

“Ne?” dedi Wiglaf. “Söyle!”

Erica gülümsedi. “Balayım için en mükemmel yeri seçmeye çalışıyor olurdum.”

Düğün Hazırlıkları

O akşamki puding her zamankinden daha berbattı. Tava hepsini yakmış, gevrekleştirmişti. Yine de kararmış pudingi alıp herkese servis yapmıştı.

Yemekten sonra Wiglaf'ın midesi bulanıyordu. Ama bunun pudingden mi, yoksa evl...evl... Yazık, düşünemiyordu bile! Yavaş adımlarla Mordred'in ofisine gitti.

Wiglaf içeri girerken Mordred sırttı. "İşte geldi, Lobelia. Şanslı damat!"

Lobelia gülümsedi. Mordred'inki gibi menekşe rengi gözleri ve gür siyah saçları vardı. Ama iki kardeş arasındaki benzerlik bu kadardı. Lo-

belia zayıf yapılıydı ve kendine has, tuhaf estetik anlayışıyla tanınırdı.

“Otur, Wiglaf,” dedi Mordred.

Wiglaf, Mordred’in masasının önündeki koltuklardan birine oturdu.

“Geğirtina’ya yazdım,” dedi Mordred, elindeki parşömeni Wiglaf’a uzatırken. “Bu sadece taslak. Çabuk oku. Şeydeki... şu kulenin tepesindeki kitaplarla dolu odaya ne diyordunuz?”

“Kütüphane,” dedi Wiglaf.

“Hah, işte orası. Oradaki Birader Dave’e bir kopyasını çıkarttıracağım. Sonra da Prenses Geğirtina’ya göndereceğim.”

Mektubu okurken, Wiglaf’ın elleri titriyordu:

8 Haziran, Çarşamba

Çok Saygıdeğer Mazenginteri’ne Majesteleri’ne,

*Prenses Mityardar Geğirtina, Küf Sarayı,
Doğu Kotukaltistan*

Saygıdeğer Prenses Geğirtina,

*Bir koca aradığınızı gazeteden öğrendim.
Tanımladığınız gibi bir vetedi çocuğu adama*

Kişiye tanıyorum. İki ejderha öldürdü. Saçları kızıl. Adı Pinwick'li Wiglaf.

Sizin de gördüğünüz gibi, bütün şartlarınıza uygun düşüyor. Gelip onunla evlenin. Gecikmeyin. Kalbi şimdiden sizin aşkınızla gımtıyor tıngırdatıyor şingirdiyor pıt pıt ediyor.

Bir numaralı çöpçatanınız,
Muhteşem Mordred, Ejderha Avcıları
Okulu Müdürü

NOT: Wiglaf sizin için mükemmel aday.
Bu yüzden hemen gelin, gelirken de bir kâse altın da yanınızda getirin.

Wiglaf'ın kalbi gerçekten de gümlüyor, tıngırdatıyor, şingirdiyor, pıt pıt ediyordu ama aşktan filan değil: Korkudan! Bu berbat kâbusun gerçekleşmesinden ölesiye korkuyordu!

Lobelia mektuba şöyle bir göz gezdirdi. "Çok güzel, Mordie," dedi bitirdikten sonra.

Mordred gülümsedi. Duvara asılı duran kadi fe bir ipi çekti. Bir Ejderha Avcıları Okulu öğretmeni kapıda görüldü.

“Bunu Birader Dave’e götür.” Mordred mektubu genç adama verdi. “Kopyasını çıkarırken bekle, sonra da kopyayı habercim Yorick’e ver. Mektubu hemen bu gece Kûf Sarayı’na ulaştırmasını söyle.”

Bu gece mi?.. Wiglaf zorlukla yutkundu. Her şey çok hızlı oluyordu. Hem de çok hızlı!

“Artık düğün planlarına başlayabiliriz!” Lobelia hazırladığı listeyi elinde sallıyordu. “Düğün gül bahçesinde olacak,” dedi.

Mordred kaşlarını çattı. “Hangi gül bahçesi?”

“Şatonun avlusunda hazırlayacağım gül bahçesi,” dedi Lobelia. “Kırmızı güllerin kızıl saç temasına uyacağını düşünüyorum. Düğünden sonra, ziyafet olacak. Tava’yla birlikte, Geğirtina’nın beğeneceğine inandığımız bir menü hazırladık. Alabalık, tavşan, kurt pirzolası, gelincik filetosu, çalikuşu ve kanarya turtası; bunlardan başka karpuz ve şarap. Ama Mordie, bunun ucuz olmayacağını bilmelisin.”

“Masraftan kaçınma!” dedi Mordred. “Bir prensese hak ettiği şekilde davranılmalı. Ayrıca, zaten bunların hepsini Geğirtina ödeyecek!”

Lobelia başıyla onayladı. “Şimdi, Wiglaf, kendine bir sağdıç seçmelisin. Dünya üzerinde en güvendiğin kişi. Evlilik yeminlerinizi ederken senin yanında duracak.”

“Önemli birini seçmelisin,” dedi Mordred. “Güçlü birini. Örneğin... beni.”

Wiglaf gözlerini devirdi. Bütün bu saçmalığın sebebi Mordred’in kendisi değil miydi zaten? Onu asla seçmeyecekti. Angus ve Erica yakın arkadaşlarıydı. Ama dünya üzerinde en güvendiği arkadaşı? Bu, domuzu Papatya idi. Papatya’nın düğünde olmasını istediğini söylerse, Lobelia ile Mordred’in yüzlerinin ne hale geleceğini düşünerek içinden güldü. Domuz sağdıç! Aklını kaybettiğini düşünürlerdi!

Birden, Wiglaf gerçekte söylemesi gereken şeyin bu olduğunu anladı! Eğer Mordred ile Lobelia onun aklını kaybettiğine inanırsa, belki de onu bir prensesle evlendirmeye çalışmaktan vazgeçerlerdi.

“En iyi arkadaşım benim yanımda duracak,” dedi Wiglaf.

“Güzel,” dedi Lobelia. “Bana adını söyle de yeni bir tunik için ölçüsünü aldirtayım.”

“Domuzum Papatya.”

“Domuzun mu? Ölümü çiğnemen gerek!” diye gürlledi Mordred.

“Papatya yanımda dursun!” dedi Wiglaf, elinden geldiğince deli gibi gülümsemeye çalışarak.

“O domuzu düğün yemeği için kızarttıracam!” dedi Mordred.

“Kes şunu, Mordie,” dedi Lobelia. “Elbette ki domuz sağdıç olamaz. Ama bir de şunu düşün... Papatya... çiçek kız! Dişi olduğuna göre?”

“Sen aklını mı kaçırdın?” diye böğürdü Mordred.

“O değil, ben!” diye bağırdı Wiglaf. “Aklını kaçıran benim!”

“Şşşt!” dedi Lobelia. “Daha önce hiç domuz çiçek kız görülmedi. Bu yeni bir şey! Çılgınca! Ne haber olur, düşünsenize!”

Wiglaf paniğe kapılmaya başlıyordu. Bunu düşünmemiştii. Lobelia nasıl olur da bir domuzun düğüne katılmasını isteyebilirdi? Hemen bir şeyler yapmalıydı.

“Evet! İşte yapacağı haber şu!” dedi Wiglaf ve domuz gibi sesler çıkarmaya başladı.

“Kes şunu, Wiglaf,” diye emretti Lobelia. “Yaşamlarımızın dünyaya ve doğaya bağlı olduğunu gösterecek. Canavarlar... ve domuzlar... Bu çok güzel bir fikir,” diye ekledi. “Belki tavuklar da düğüne katılabilir.”

“Ahhh! Başım ağrımaya başladı!” diye homurdandı Mordred. “Pekâlâ, Lobelia. Nasıl istiyorsan öyle olsun. Ama seni uyarıyorum...” Süpürge gibi kaşlarından birini kaldırdı. “Bu düğünü durduracak bir şey yapma sakın. Hiçbir şeyin ama hiçbir şeyin... o altın kâsesiyle arama girmesine izin vermeyeceğim! Asla!”

Koç Plungett'in Unutamadığı Aşkı

Wiglaf o gece geç saatte yatakhaneye girdi. Ama Angus ile Erica onu bekliyordu.

“Neler oldu, Wiggi?” diye fısıldadı Erica. “Mordred ile bu çılgınca fikir üzerinde konuştun mu?”

Wiglaf başını iki yana salladı. “Mordred, Geçirtina'ya kendisi için mükemmel kocayı bulduğunu yazan mektubu gönderdi bile... O mükemmel koca benim!” diye inledi. “Yorick şu anda elinde mektupla Küf Sarayı'na gidiyor!”

“Şey, bir de güzel tarafından bak,” dedi Angus. “Çok zengin olacaksın.”

“Zenginlikten bana ne?” diye homurdandı Wiglaf.

“Sör Lancelot Kataloğu’ndan en iyi zırhı sipariş edebilirsin,” dedi Erica. “Ve kabzası yakutlarla süslü bir kılıç!”

Wiglaf, Erica’nın kataloğundaki o güzel kılıcı hatırladı. İşin bu yönü hiç de kötü görünmüyordu.

“Artık puding yemek zorunda kalmazsın,” dedi Angus. “Temizlik derslerine de katılman gerekmez!”

“Bunu düşünmemiştim,” dedi Wiglaf.

“Bundan hoşlanacaksın, Wiggi,” dedi Erica.

Wiglaf gülümsedi. “Yani *Prens Wiggi!*” Sonra gülümsemesi kayboldu. “Ama ben evl... evl... Ah, Mordred o mektubu neden gönderdi sanki?”

“Biliyor musun,” dedi Angus, düşünceli bir tavırla, “aslında biz de bir mektup yazabiliriz.”

Erica sırtıttı. “Biz de mektubumuzda Pinwick’li Wiglaf’ın ne kadar berbat biri olduğunu anlatabiliriz!”

“Evet!” diye haykırdı Wiglaf. “Haydi hemen yazalım!”

Erica kendi yatağına koştı. Çok geçmeden elinde bir parça kâğıt ve kaz tüyünden kalemle döndü.

“Sen yaz, Angus.” Elindekileri arkadaşına verdi. “Aramızda yazısı en kötü olan sensin.”

“Pekâlâ,” dedi Angus. Yere oturdu. “Ne yazacağım?”

“Saygıdeğer Prenses Geğirtina,” diye başladı Wiglaf. “Açgözlü bir çöpçatan, size bir mektup yazarak kızıl saçlı ejderha avcısı Pinwick’li Wiglaftan söz etti. Wiglafın sizin için mükemmel koca olduğunu yazdı. Ama bu kesinlikle doğru değil.”

“Ben de ekleyeyim,” dedi Erica. “Yaz, Angus: Burnundaki iri siğili gördüğünüzde, Wiglafı hemen tanırırsınız. Dudakları daima ıslaktır, çünkü burnu sürekli akar. Köpekleri sever misiniz? Bunu sormamın nedeni, Wiglafın bir av köpeği gibi kokmasıdır. Dişleri de oldukça sanatsal bir şekilde dizilmiştir. Bazıları sola bakar; bazıları sağa yatıktır; diğerleri ise ağızından dışarı fırlar.”

“Görünüşümlle ilgili bu kadar bilgi yeter,” dedi Wiglaf.

Erica başıyla onayladı. “Wiglaf sizinle evlenmektense, kor kömürler üzerinde bir kilometre yol yürümeyi tercih eder,” diye devam etti. “Ama tam bir servet avcısıdır ve sizin de göze batan bir servetiniz var. Sizinle sadece altın için evleneceğini bilmelisiniz.” Erica gülümsedi. “Sanırım bu kadarı yeterli.”

Wiglaf kalemi alıp mektubu imzaladı: “Ejderha Avcıları Okulu’ndaki gerçek bir dosttan.” Mürekkebin çabuk kuruması için üfledi. Sonra mektubu rulo yaptı, Erica da bir kurdeleyle bağladı.

“Bu evl...evl... bu şeyi gizli tutalım,” dedi Wiglaf. “Diğer öğrencilerin öğrenmesini istemiyorum.”

“Ben bir şey söylemem,” dedi Angus.

“Ben de,” diye söz verdi Erica. “Hakiki Sör Lancelot kılıcım üzerine yemin ederim!”

Üç arkadaşı sözlerini mühürlemek için dudaklarını büzdüler.

“Belki Yorick çoktan Küf Sarayı’ndan dönmüştür,” dedi Erica. “Gidip bakalım.”

Parmak ucunda yürüyerek yataktan çık-tilar. Koridorlardan sessizce koşarak geçtiler ve

avlunun diğerk tarafına ulaştılar. Wiglaf ana kapıya giden koridora çıktı ama saman yığınının üzerinde duran bir kaya dışında her taraf boştu.

“Çok kötü,” dedi Angus. “Yorick burada yok.”

Kaya aniden doğrulup oturdu. Bir el uzandı ve gri kukuletaı açtı.

“Yorick!” diye haykırdı Wiglaf. “Seni kaya sanmıştık.”

“Amaç da buydu zaten,” dedi Yorick, ayağa kalkarak. “Bu benim kaya kamuflejim, gri tayt, gri tunik ve gri kukuleta. Herhangi bir sorun ya da tehlike fark ettiğimde, yolun kenarına oturup kaya gibi görünüyorum. İnsanlar bunu yutuyor ve benimle ilgilenmeden geçip gidiyorlar.”

“Bir mektubumuz var, Yorick,” dedi Wiglaf. “Hemen Küf Sarayı’na ulaştırılmalı.”

“Daha az önce oradan geldim!” diye bağırdı Yorick. “Hemen oraya dönecek değılim. Asla, kesinlikle, hiç bile olmaz.”

“Sana bir kuruş veririm,” dedi Angus.

“Hayır, Angus!” diye araya girdi Wiglaf. “Annen o kuruşu sana doğum günün için vermişti!”

“Bu evlenmeni önlemek için küçük bir bed... ay!” Angus elini ağzına kapadı.

“Wiglaf evleniyor mu?” diye sordu Yorick.

“Eğer engelleyebilirsem, hayır,” dedi Wiglaf. “Bu yüzden bu mektubu götürmen gerek.”

Angus, Yorick’e kuruşu verdi. Yorick paranın gerçek olup olmadığını anlamak için ısırıldı.

“Gidiyorum!” Yorick, mektubu Wiglaftan aldı ve tuniğinin altına sıkıştırdı. Sonra da hızlı adımlarla uzaklaştı.

Yarın sabah, diye düşündü Wiglaf, Prenses Geğirtina bu mektubu okuyacak ve Pinwick’li Wiglafı görmek bile istemeyecek!

Wiglaf, Angus ve Erica, yatakhaneye dönmek için avluda yürümeye başladılar. Neredeyse şatonun kapısından girmek üzereyken bir ses duyular: “Dur! Kim var orada?”

Wiglaf olduğu yerde donup kaldı. Angus ile Erica da durdular.

“Ah, demek siz siniz,” dedi ses. Bu, Koç Plungett idi. “Ben de nöbetimde içeri girmeye çalışan birkaç hırsız sanmıştım,” dedi Koç, kıkırdaya-

rak. Kılıcını kınına soktu. “Gecenin bu saatinde burada ne işiniz var bakayım?”

“Biz... şey,” diye başladı Wiglaf. “Biz sadece...”

“Uyuyamadık da,” dedi Erica.

“Uyuyamadınız, ha?” Koç yıldızlarla dolu gökyüzüne baktı. “Bir zamanlar ben de uykusuz geceler geçirirdim,” dedi. “Uzun zaman önce. Aşkım olan leydiyi düşünmekten gözüme uyku girmezdi.”

“Âşık mıydınız?” diye bağırdı Angus. “İııııııı!”

Wiglaf gülümsedi. Koç Plungett’in âşık olduğunu düşünmek komikti. Ama yine de... Koç hiç evlenmemişti. Nasıl kurtulmuştu acaba?

“Bağışlayın, Koç,” dedi Wiglaf. “Nasıl oldu da siz hiç evl...evl...evl...”

“Evlenmedim mi?” dedi Koç. “Ben basit bir silahtardım, leydimin babası da benim kızına uygun olamadığımı düşündü. Bir gece bana gitmemi söylemek için silahşörlerini gönderdi. Eğer geri dönersem beni delik deşik edeceklerini söylediler. Yirmi kişiydiler. Ben tek başımay-

dım. Bu yüzden söylediklerini yaptım. O zaman bunun en iyisi olduğunu düşündüm.” Koç derin bir iç çekti. “Ama bazen merak etmekten kendimi alamıyorum, çocuklar.”

Wiglaf da iç çekti. Görünüşe bakılırsa, Koç’un hikâyesinin ona bir yararı olmayacaktı.

“Çok üzücü bir hikâye, Koç,” dedi Angus.

“Öyle,” dedi Koç. “Şimdi gidip yatın bakalım. Ben birkaç günlüğüne ders veremeyeceğim. Sıçanbıyığı’na annemi görmeye gidiyorum. Sör Mort benim yerime bakacak. Size Ölümçül Vuruş’u gösterecek.”

“İyi geceler, Koç,” dedi üçü birden. Sonra şatonun kapısına yöneldiler.

Perşembe günü boyunca Wiglafın içi rahattı. Bütün gün, kafasında prensesin ikinci mektubu açıp okuyuşunu canlandırmıştı. Prenses bunu yaptığında, Pinwick’li Wiglaf’ı koca listesinden sonsuza dek silecekti.

Cuma sabahı Wiglaf, Erica ve Angus kahvaltı için yemek salonuna gidiyorlardı. Wiglaf, Mordred'i gördü. Kendilerine doğru koşuyor, elindeki parşömen parçasını sallıyordu. Ama müdürün yüzündeki sırtış, işlerin hiç de kötü gitmediğini gösteriyordu.

“Prenses Geçirtina cevap yazmış!” diye bağırdı Mordred, Wiglaf'ın yanına geldiğinde.

Wiglaf'ın kalbi deli gibi atmaya başladı. Bir sorun vardı. Bunu iliklerine kadar hissedebiliyordu.

“Bu sabah uşağı mektubu getirdi,” diye devam etti Mordred. “Ne dediğine bir baksana!”

Wiglaf gergin bir tavırla yemek salonuna baktı. Bütün çocuklar kahvaltularına ara vermiş, onlara bakıyor ve konuşulanların devamını dinlemek için sessizce bekliyorlardı.

“*Sevgili Mordred,*” diye okudu Mordred, yüksek sesle. “*Pinwick’li Wiglaf’ın benim için mükemmel koca olduğunu söylediğin mektubu yazman çok büyük bir incelik!*”

“Hey! Hey! Hey!” diye bağırdı yemek salonundaki çocuklar. “Wiglaf evleniyor.”

“Sessizlik!” diye gürledi Mordred. Menekşe rengi gözleri öfkeyle parladı. Okumaya devam etti.

“*Bu kızıl saçlı ejderha avcısıyla tanışmak için Ejderha Avcıları Okulu’na büyük bir memnuniyetle gelirim. Lütfen en iyi odanızı bana ayırın.*”
Sonra eğer en iyi oda benimkiyse ona bırakmamı istediğini söylüyor, vesaire, vesaire, vesaire...
Bir bakalım...” Gözleriyle parşömenin geri kalanını taradı. “Ah! *‘Cumartesi günü nedimelerim, hizmetkârlarım ve diğerleriyle birlikte geleceğim. Eğer Wiglaf söylediğin kadar mükemmelse, bir sonraki cumartesi evlenebiliriz. Elbette ki bir kâse altını da getireceğim.*

Sevgiler,

Prences Geçirtina, Küf Sarayı.”

“Hey, Wiglaf, hayatım, haydi evlenelim!” diye seslendi çocuklardan biri.

Wiglafın yüzü kıpkırmızı oldu.

“Altınını getiriyor!” diye sevinçle haykırdı Mordred. “Bu en önemlisi. Üstelik yarın burada olacak! Ah, daha yapılacak çok şey var!”

Wiglaf düşünmeye çalıştı. Muhtemelen Geğirtina cevabını ikinci mektubu almadan önce göndermiş olmalıydı. Evet, böyle olmalıydı. Mordred hiç şüphesiz çok geçmeden Geğirtina'dan bir mektup daha alacaktı ve gelmeyeceğini öğrenecekti.

“Acele etmeliyiz!” dedi Mordred, alay eden çocukların gürültüsünün içinde sesini duyurmaya çalışarak. “Geğirtina seni gördüğünde kararını değiştirmesin, Wiglaf. Gel!” Wiglaf'ın kolunu yakaladı. “Seni hemen Lobelia'ya götürmeliyiz! Sana nezaket konusunda bir şeyler öğretmeli. Soyluların ve zenginlerin yaptığı gibi bıçak ve çatalla yemek yemeyi göstermeli. Nasıl eğileceğini de. En önemlisi, prensesin elini nasıl öpeceğini.”

Mordred kendisini yemek salonundan dışarı sürüklerken, Wiglaf'ın duyduğu son şey çocukların alaycı sesleriyle şapırtılı öpücükleri oldu.

“En-Bay Üğünlere- Day Ayılırım-Bay!”

Mordred, “Lobelia!” diye gürledi. Wiglafı Lobelia’nın odasına doğru itti. “Bu görgüsüze bir şeyler öğret. Hem de hemen! Geğirtina yarın burada olacak. Köylü gibi davrandığı için çocuğu istemezse üzülürüz.”

“Yarın mı?..” Lobelia zorlukla yutkundu. “Kaybedecek bir saniyemiz bile yok! Çabuk diz çök, Wiglaf! Çünkü prensesle ilk kez konuşurken diz çökmelisin.”

Wiglaf diz çöktü.

“Geğirtina’yı överek başla,” dedi Lobelia. “Ona güzel gözleri, güzel dudakları, güzel saçlarını olduğunu söyle. Gelecekteki karına kendisini güzel hissettir!”

“Ah... güzel Geğirtina,” diye başladı Wiglaf.
“Saçlarınız var. Ve... dişleriniz...”

“Aman be!” diye bağırdı Mordred. “Böyle yapacaksın!” Mordred diz çöktü, ellerini göğsünün üzerinde birleştirdi ve menekşe rengi gözlelerini kırıştırdı. “Ah, sevgili ve güzel milyarder... eh, şey, yani, prenses!” dedi. “Saçlarınız güneş ışığında saf altın gibi parlıyor. Gözleriniz safir kadar mavi! Dişleriniz yeni basılmış para gibi parlıyor!”

Wiglaf tekrar denedi. “Ah, Prens, teniniz bir... bir... bir koyunun göbeği kadar yumuşak.”

“Koyun göbeği olmaz!” diye gürlledi Mordred.

“Ama koyun göbeği çok yumuşaktır,” dedi Wiglaf.

“Ama hiç de romantik değil,” diye araya girdi Lobelia. “Bulut kadar yumuşak olduğunu söyle.”

Övgü dersinden sonra, Lobelia Wiglafı alıp oturttu. Yemek yerken dirseklerini masaya koymama dersi geldi. Ağzını şapırdatmadan kadehini yudumlamayı öğrendi. Bütün bu süre boyunca, Lobelia ona bir kitaptan bilgiler okudu: *Or-*

taçağ Nezaketi; Yapılması ve Yapılmaması Gerekenler.

“Yemek sırasında tabağına tükürme,” diye okudu Lobelia. “Yemek bitene kadar bekle. Bıçağınla dişlerini karıştırma, daima kılıcının ucunu kullan. Masa örtüsünün kenarına asla burnunu sümkürme; giysi kolunu kullan.”

Lobelia bunu bütün sabah sürdürdü. Öğle yemeği için Wiglafı serbest bıraktı ve ona yemek salonunda pratik yapmasını söyledi. Elindeki tepsiyi birinci sınıfların masasına taşıırken, bütün bu *yapmalı ve yapmamalılar* Wiglafın başını döndürmüştü.

“Wiglaf!” diye bağırdı Erica, Wiglaf yerine otururken. “Harika haberlerim var!”

“Ne?” Wiglafın kalbi umutla doldu. “Yorick, Geğirtina’dan bir cevap mı getirdi?”

“Hayır. Ama Sör Lancelot Katalogu’ndan yaptığım sipariş geldi!” dedi Erica.

Wiglafın içini yine hüçün kapladı. “Güzcl,” dedi sadece.

“Bak,” dedi Erica. “Bunu almanı istiyorum.” Bir yüzüğü Wiglafın eline tutuşturdu. Üzerinde

mavi bir taş vardı. “Bu, Sör Lancelot’un yarı büyümlü gelecek yüzüğü,” diye açıkladı Erica. “Taş mavi olduğu sürece, her şey iyi gidiyor demektir. Ama eğer turuncuya dönerek yanıp sönmeye başlarsa, tehlike var demektir.”

Wiglaf yüzüğü sol elinin işaret parmağına taktı. Taşın mavi ışıltısı her nedense onu rahatlatmıştı. Erica’ya teşekkür etti.

“Yemekten sonra, gidip Yorick’i gör,” dedi Angus. “Belki Geçirtina’dan cevap getirmiştir. İyi haber olacağından eminim.”

Yorick’i kümesin yakınlarında buldular. Güvercin kamufle için tüy topluyordu.

“Yorick!” diye seslendi Wiglaf. “Prenses Geçirtina’ya mektubu verdin mi?”

“Ah... şey... yolda hırsızların saldırısına uğradım!” dedi Yorick.

“Yani yolun kenarına oturup kaya taklidi yapmadın mı?” diye sordu Angus.

“Elbette yaptım!” dedi Yorick. “Ama hırsızlar kaya olduğumu sanıp ve üzerime oturdular. Ben de elimde olmadan bir çığlık attım. Sonra da beni soydular. Verdiğiniz kuruşu aldılar.” Yorick

mektubu tuniğinin altından çıkarıp Wiglaf'a uzattı. "Ödemem yapılmadan mektubu iletmemi istemeyeceğini biliyordum."

Wiglaf homurdandı. Geğirtina'yı Ejderha Avcıları Okulu'ndan uzak tutmak için son umudu da böylece suya düşmüştü! Mektubu avucunda büküp top yaptı ve dişlerini sıkarak Yorrick'in kafasına attı.

Gerisin geriye yürümeye başladıklarında, Erica Wiglaf'ın sırtına vurdu. "Endişelenme, Wiggi," dedi. "Bak. Yüzüğün hâlâ mavi. Herhangi bir tehlike yok. Her şey yolunda gidecek. Haydi gel! Öldürme dersine gidelim. Bugün öğretnimiz Sör Mort."

"Birazdan gelirim," dedi Wiglaf. "Önce gidip Papatya'yı görmem gerek."

Wiglaf kümese doğru yürüdü.

"Papatya!" diye seslendi. "Burada mısın, kızım?"

Papatya hemen neşeyle Wiglaf'a yaklaştı.

"*Erhaba-may, Iggie-way!*" diye bağırdı.

Wiglaf diz çöktü ve kolunu domuzuna dolayıp onu kucakladı.

“Uzun süre kalamam, Papatya,” dedi. “Ama seninle konuşmam gerek. Ne yazık ki, Mordred beni evl...evl...” Sesi çıkmadı ama kelimeyi en azından dudaklarını oynatarak belli edebildi.

“*Lendirmek-evay i-may?*” dedi Papatya korkuyla.

Wiglaf başıyla onayladı. Sonra domuzuna içini döktü. “Kurtulabilmek için senin düğünde olman gerektiğini bile söyledim,” dedi Wiglaf.

“*Erçekten-gay i-may?*” dedi Papatya.

Wiglaf başıyla onayladı. “Ama Lobelia bu fikirden hoşlandı! Senin çiçek domuzu olmanı istiyor.”

“*Unu-bay ok-çay terim-isay!*” dedi Papatya.

“Hayır, hayır!” dedi Wiglaf. “Ben evl... evl...evl... Ben her şeyin olduğu gibi kalmasını istiyorum!”

“*Omik-kay ocuk-çay!*” diye homurdandı Papatya. “*En-bay üğünlere-day ayılırım-bay!*”

Wiglaf inledi. Papatya sorunu anlamışa benzemiyordu. Yardım almak için akıllı domuzuna

danışmıştı. Papatya'nın düğünlere bu kadar meraklı olacağı aklına bile gelmemişti doğrusu.

“En-bay iek-çay omuzu-day uyum-may?” diye sordu Papatya, neşeyle hoplayarak. *“İ-hay u-bay adar-kay utlu-may mamıştım-olay!”*

“Öldürme dersine katılmalıyım, Papatya.” Wiglaf ayağa kalktı. Domuzunun başını okşadı. Sonra şaşkın ve üzgün bir tavırla kümesten çıktı.

O gün öldürme sınıfı Wiglaf için çok kötü geçti. Her şeyden önce, geç kalmıştı. Ve Torblad'den ev ödevini almamıştı. Sör Mort, bir ejderha avcısının ejderha üzerinde ölümcül yara açabilmesi gereken üç yeri saymasını istedi ama bir tekini bile söyleyemedi. Yaşlı şövalye hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyordu.

Ders sona erdiğinde, Wiglaf iki arkadaşının yanına koştu.

“Bir fikrim var,” diye fısıldadı yanlarına geldiğinde. “Şu evl...evl...evll... Şu berbat işten kurtulmak için! Zelnoc'u çağıracağım!”

“O deli sihirbazı mı?” diye sordu Angus. “Papatya'nın konuşma büyüsünü berbat edeni mi?”

“Çok iyi olmadığını itiraf etmeliyim,” dedi Wiglaf. “Ama sonuçta bir sihirbaz. Eminim bana yardımcı olabilecek bir büyü biliyordur.”

“Simya dersinden önce ara vereceğiz,” dedi Erica. “Şu sihirbazı hemen çağıralım.”

“Zindanın gizli bir yerini biliyorum,” dedi Angus. “Oraya kimse gitmez.”

“Mükemmel,” dedi Wiglaf. “Hemen oraya gidelim. Zamanım giderek azalıyor.”

Aşk Öldürücü İksir

Wiglaf, Angus ve Erica, zindanın taş merdivenini koşarak indiler. Angus onları rutubetli bir koridordan geçirerek arka tarafa götürdü. İçeriye aydınlatan tek ışık, tavana yakın minik bir pencereden süzülüyordu.

Wiglaf gözlerini kapadı. Zelnoc'un ismini üç kez tersinden söyledi: "Conlez, Conlez, Conlez."

Hafif bir esinti Wiglaf'ın yanaklarını okşadı. Gözlerini açtı. Yerden duman yükseliyordu. Duman yükseldi, genişledi ve sonunda odayı yoğun siyah bir sis kapladı.

Wiglaf'ın gözleri sulanmaya başladı.

Angus ile Erica öksürmeye başladılar.

Sonra aniden, dumanın içinden beyaz bir tavşan dışarı atladı. Bunu bir diğeri izledi. Ardından bir tane daha. Çok geçmeden, bir düzine tüylü yaratık odanın içinde zıplamaya başlamıştı.

“Zelnoc?” diye seslendi Wiglaf. “Orada mısın?”

“Elbette buradayım!” diye gürlledi bir ses. “Beni çağırdın, öyle değil mi?”

Bununla birlikte duman kayboldu. Şimdi odanın ortasında bir sihirbaz duruyordu. Üzerinde lacivert bir cüppe, başında aynı renkte sivri bir şapka vardı ve ikisi de yıldızlarla kaplıydı.

“Vay canına!” dedi Angus. Erica ile birlikte gerilediler.

Zelnoc öne geldi. Az kaldı tavşanlardan birine takılarak düşüyordu.

“Sinir tavşanlar!” diye küfretti. “*Havşan Davşan* demenin tavşanları çağırdığını nerden bileyim? Siğile iyi gelen bir büyü yaptığımı sanıyordum. Demek sensin, Weglip!”

“Evet, efendim.” Wiglaf endişelenmeye başladı. Zelnoc’un büyüleri nasıl karıştırdığını unutmuştu. “Bunlar arkadaşlarım Angus ile Erica.”

“Etkileyici,” dedi Zelnoc. “Aranızda bu tavşanlardan kurtulmak için herhangi bir büyü bilen var mı?”

Erica ile Angus başlarını iki yana salladılar.

“Ben de öyle düşünmüştüm,” dedi Zelnoc. Wiglaf’a döndü. “Pekâlâ, bu kez ne istiyorsun, Wigloaf? Yine bir cesaret büyü mü?”

“Hayır, efendim,” dedi Wiglaf. “Evl... evl... şey, söyleyemediğim bir şey için büyüye ihtiyacım var.”

“Evlenme büyü,” dedi Angus. “Mordred Dayı, Wiglaf’ı Prenses Geçirtina ile evlendirmek istiyor.”

“Bir prenses, ha?” dedi Zelnoc. “İyi iş başarmışsın, evlat. Prensesler genellikle köylülerle ilgilenmezler.”

“Ben onunla evlenmek istemiyorum ki!” diye bağırdı Wiglaf. “Beni bundan kurtarmanızı istediğim için sizi çağırdım.”

“Sorun değil,” dedi Zelnoc. “Sana hemen aşk öldürücü bir iksir hazırlarım. Geçirtina ondan bir-

kaç yudum içerse, iş biter! Gözüne ilk kim ilişirse, hayatının sonuna kadar ondan nefret eder.”

“Mükemmel!” dedi Wiglaf. “O kişi ben olmayım.”

“Söylesenize, sihirbaz,” dedi Erica. “Böyle bir iksire neler koyuyorsunuz?”

“Bir tutam biber, bir kokarca kuyruğundan altı tüy, bir tutam da puding,” dedi Zelnoc. “Bütün tarifi veremem. Büyücüler Kuralı No: 457’ye aykırı. Ama kolay bir iksir olduğunu söyleyebilirim.”

“Ne zaman alabilirim?” diye sordu Wiglaf.

“Bir düşüneyim...” Sihirbaz parmaklarını çenesinde tıklattı. “Bugünden sonra iki haftada hazır olur.”

“Eyvah!” dedi Wiglaf. “O halde başım dertte.”

“Düğünün gelecek cumartesi yapılması planlanıyor,” diye açıkladı Angus.

“O kadar acele olduğunu niye söylemediniz?” dedi Zelnoc. “İmkânsız diye bir şey yoktur! Biz sihirbazların hazırda daima birkaç büyümüz vardır.”

Bunu kanıtlamak için Zelnoc elini cüppesinin kol ağzına sokup bir şeyi dışarı çekti.... beyaz bir tavşan daha!

“Hah! Başımın belası tavşanlar!”

“Wiglaf için yapabileceğiniz başka bir şey yok mu, efendim?” diye sordu Erica.

“Olmaz olur mu?” dedi Zelnoc. “Waglom’a bir koku büyüü vereceğim. Parfüm gibidir, ama kötü kokuyor. Bakalım... Ah! Buldum! Tiksin-dirme Kokusu! İşte kurtuluşun bu, evlat. Bir koklasın yeter. Geğirtina senden sonsuza dek tiksindir. Ya da en azından, büyüünün etkisi kaybolana kadar. Korkma, çok geçmeden elinde olur! Şimdi, kuleme geri dönüp bu tavşanlardan kurtulmanın bir yolunu bulmalıyım.”

“Ah, çok teşekkür ederim, efendim!” dedi Wiglaf, oda bir kez daha dumanla dolarken.

“Hoşça kal, Wugloom!” diye seslendi Zelnoc. “Haydi bakalım, tavşanlar, sizinle işimiz var!”

Tavşanlar Zelnoc ile birlikte dumanın içine atladılar ve aniden hepsi birden kayboldular.

Wiglaf, mutlu bir şekilde Erica ile Angus’un peşinden basamakları tırmandı. Görünüşe bakı-

lırsa, Zelnoc'u çağırmak sonuçta iyi bir fikir olmuştı. Basamakların tepesine ulaştıklarında Mordred ile karşılaştılar.

“Wiglaf!” diye gürledi müdür. “Ben de seni arıyordum.” Havayı kokladı. “Burnuma duman kokusu mu geliyor?”

“Tava yine pudingi yakmış olmalı,” dedi Angus.

“Ah, evet,” dedi Mordred. “Haydi gel, Wiglaf! Lobelia bizi bekliyor.”

“Ama efendim,” dedi Wiglaf, “Simya dersine girmem gerek.”

“Dersler iptal edildi,” dedi Mordred. “Temizlik dersi dışında. Eric ile Angus, siz ikiniz yoklamayı kaçırdınız, bu yüzden tuvaletleri temizleyeceksiniz. Wiglaf, sen de Lobelia'ya gideceksin. Üstüne başına çekidüzen vermek için seni bekliyor.”

“N...ne için?” diye sordu Wiglaf.

“Lobelia yarın Geğirtina ile karşılaştığında olabildiğince iyi görünmeni istiyor,” dedi Mordred. “Yürü bakalım!”

Wiglaf koridorda koşarak uzaklaştı. Yüzüğüne baktığında taşın turuncuya dönmeye başladığı

ğını görünce endişelendi. Yanıp sönmeye başlamıştı: *Tehlike! Tehlike! Tehlike!* Kalbi deli gibi atıyordu. Bu iyiye işaret değildi.

“Wiglaf!” diye haykırdı Lobelia, onu odasına kabul ederken. “*Kraliyet Çocukları Dergisi*’nde Prens Putroc’un çok etkileyici bir resmini buldum. Saçlarına bak da gözlerine bir ziyafet çek!” Lobelia çizimi kaldırıp gösterdi. Prens Putroc’un saçları alnının önünden lüleler halinde sarkıyordu. “Sen, Wiglaf, saçlarını lüle lüle yaptığımızda bu prens gibi görüneceksin.”

“*Saçımı mı?*” dedi Wiglaf. Yüzüğünün yanıp sönmesine şaşmamak gerekirdi! “Hayır! Lütfen! O resim... berbat... korkunç!”

“Bana güven, Wiglaf,” dedi Lobelia. “Bu lüleler kesinlikle *sana* göre! Ama önce ilgilenmemiz gereken başka birkaç şey daha var. Şu tabureye otur.”

Wiglaf oturdu. Lobelia berbat kokulu sümük gibi bir şeyi Wiglaf’ın yüzüne sürmeye başladı.

“Bu çamur, Ölü Balık Bataklığı’ndan geldi ve cilt üzerinde harikalar yaratır. İşte böyle.” Kaçır-

dığı bir nokta olup olmadığını anlamak için bir adım geri çekilip inceleyen gözlerle baktı.

Wiglaf çamurun kuruyup sertleşmeye başladığını hissetti.

“Şimdi başını arkaya at bakalım,” dedi Lobelia. Wiglaf kendisine söyleneni yaptı.

“Salatalıklar şişlikleri alır.” Lobelia, Wiglaf’ın gözlerinin üzerine iki iri salatalık dilimi yerleştirdi.

Wiglaf salatalık sularının kulaklarına doğru aktığını hissetti.

“Bir de dudakların,” dedi Lobelia. “Biber macunu.” Biraz sürdü.

“AAAH!” diye bağırdı Wiglaf. “Dudaklarım yanıyor!”

“Güzel kırmızı rengi de bu yanma veriyor zaten,” diye açıkladı Lobelia. “Dudaklarını yalamamaya çalış.”

Wiglaf bu iğrenç şeylerin ne kadar süre süründe kalacağını sormak istiyordu ama ağzını açmaya korkuyordu.

“Kepçe kulakları olduğunu biliyorsun, değil mi, Wiglaf?” diye devam etti Lobelia. “Öğrendi-

ğime göre, yarım soğan asılırsa, kulakların başına daha yakın olurmuş.” Wiglaf’ın her iki kulağına birer yarım soğan astı.

“Şimdi ben tırnaklarınla uğraşırken sen kımıldamadan dur bakalım,” dedi Lobelia. “Sert ve bakımsız eller, köylü olduğunu belli eder. Belki eldiven giysen daha iyi olur.”

Wiglaf’ın tırnaklarıyla işini bitirdiğinde, Lobelia sıcak demirle Wiglaf’ın saçlarını lüle haline getirmeye başladı.

Wiglaf alev kusan iki ejderhayla karşılaşmıştı. Onlar kendisini öldürmeyi başaramamıştı ama Lobelia bunu başaracak gibi görünüyordu. İşkence konusunda doğuştan yetenekli olduğu şüphesizdi.

Bu iş sonsuza dek sürecektir gibi görünüyordu. Ama sonunda yatakhane dönebilmmişti. Batakılık çamuru yüzünden yanakları deli gibi kaşınıyordu. Dudakları alev alev yanıyordu. Alnının üzerinde havuç rengi lüleler dans ediyordu.

“Wiglaf!” diye seslendi Erica, onu gördüğünde. “Bu ne hal? Vebaya mı yakalandın?”

“Yanlış bir tanım sayılmaz,” dedi Wiglaf. “Ama vebadan ölmek, bundan daha iyi bir tercih olurdu.” Yatağına uzandı. “Ama en kötüsü henüz başlamadı bile. Geğirtina yarın geliyor.”

“Ona yardım etmeliyiz, Angus,” dedi Erica.

“Edeceğiz,” dedi Angus. “Ama nasıl?”

“Gerçekten de nasıl?” Erica düşünürken ayağını yere vurdu. “Bir fikrim var,” dedi sonunda. “Çocuk Soyтары Dergisi’nden sipariş ettiğim Kahkaha Çantası! Bence bu işe yarar!”

“Ah, sanırım onlardan bir kısmını gördüm... su fışkırtan çiçek gibi mi örneğin?” diye sordu Angus. “Ve insanın dişlerini kaybolmuş gibi gösteren siyah sakız. Bir de şu sahte köpek kakası!”

“Evet!” diye cevap verdi Erica, gülümseyerek. “Geğirtina’ya gerçekten de çok özel bir karşılama düzenleyeceğiz.”

Yanlış şişe!

Wiglaf cumartesi sabahı gözlerini açtı. Yüzüğünü kontrol etti. şimdilik maviydi. Ama yakında turuncuya döneceği kesindi. Çünkü bugün Geçirtina geliyordu!

Kahvaltudan sonra, Wiglaf hemen Lobelia'nın odasına gitti. Elini tam kaldırmıştı ki tam önünde bir ışık belirdi.

“Ay!” diye bağırdı geri sıçrayarak.

Işığın olduğu noktada Zelnoc ortaya çıktı.

“Girişimi nasıl buldun?” diye sordu sihirbaz. “Ben buna ‘şimşek Girişi’ diyorum. Kesinlikle dumandan çok daha iyi! Waglop, kendimi çok iyi hissediyorum. Tavşanlar Gitsin'i icat ettim ve puf! Tavşanların hepsi yok oldu!”

“Çok güzel,” dedi Wiglaf. “Bana şu tiksindir-me zımbırtısını getirdiniz mi?”

“Yarasaların kanatları var mıdır?” diye sordu sihirbaz. “Elbette getirdim!” Cüppesinin kol ağ-zına uzanıp parlak kırmızı renkte sıvıyla dolu bir şişe çıkardı.

“İşe yarayacağından emin misiniz?” diye sor-du Wiglaf.

Zelnoc kaşlarını çattı. “Sana işe yaramaz bir şey getirir miyim ben?”

“Şey...” Wiglaf bunu nasıl ifade edeceğini bi-lemiyordu. Zelnoc’un büyülerinde nedense her seferinde bir terslik oluyordu.

O sırada Lobelia kapıyı açtı.

“Merhaba, Wiglaf,” dedi. Sonra Zelnoc’a bak-tı. “Bir sihirbaz!” dedi hayretle. “Peki ama neden o eski cüppeyi giydiniz?”

Zelnoc kaşlarını çattı. “Nesi varmış?”

“O yıldız deseni çok ama çok eskidi,” dedi Lobelia. “Sihirbaz cüppelerinin desenleri artık kuyruklu yıldızlarla, göktaşı yağmurlarıyla, ka-yan yıldızlarla dolu. Güçlü bir imaj yaratmak is-tiyorlar. Ama önemi yok, ikiniz de içeri gelin.” Gülümsedi. “Sana bir sürprizim var, Wiglaf.”

Sürpriz mi? Wiglaf sürprize doymuştu artık. Ama Zelnoc ile birlikte Lobelia'nın odasına girdi. Papatya da oradaydı.

Wiglaf şaşkın gözlerle domuzuna baktı. Lobelia domuza pembe renkli ipek bir pelerin giydirmişti. Başına minik güllerden yapılmış bir taç yerleştirmişti.

"Neden giyindin?" diye sordu Zelnoc.

"*Iglaf-way'ın üğünü-day çin-iday,*" dedi Papatya.

"Ah, evet. Düğün." Zelnoc, Wiglaf'a göz kırptı. "Aslında ben de aynı nedenle buradayım."

Lobelia zorlukla yutkundu. "Wiglaf! Bu harika bir fikir!" diye bağırdı. "Düğününde bir sihirbaz!"

"Hayır, hayır, hayır," dedi Zelnoc. "Büyücüler Kuralı No: 45'e göre, sihirbazlar asla düğünlere katılmazlar. Cenazeler olabilir ama düğünler asla."

"Ah, kurallar çiğnenmek için değil midir?" diye çıkıştı Lobelia. Zelnoc'un etrafında dönmeğe başladı. "Sakalımızı düzeltereğim ve size yeni

bir cüppe bulacağım. Güçleriniz zirvede olmasa bile sizi güçlü gösteren bir cüppe.”

“Ne?” dedi Zelnoc, kaşlarını çatarak. “Güçlerim son derece yüksektir, teşekkür ederim.”

“Alınan olmayın,” dedi Lobelia.

“Alınan mı?” diye bağırdı Zelnoc. “Sihirbazlar alınan olmazlar! Sihirbazlar öfkelenirler! Sihirbazlar intikam alırlar! Özellikle de benim gibi güçlü sihirbazlar!”

“Ah, lutfeeeğn!” dedi Lobelia.

Zelnoc kırmızı iksirin durduğu şişenin kapağını açtı.

“Demek güçlerimden şüphe ediyorsun, ha?” diye hırladı Zelnoc. “Şunun tadına bir bak bakalım.”

Şişeyi Lobelia'nın burnuna doğru salladı.

Lobelia'nın menekşe gözbebekleri daireler çizirken, Wiglaf dehşetle izledi.

“Siz ne yaptınız?” diye bağırdı Wiglaf.

Lobelia'nın gözleri kapandı sonra tekrar açıldı ve doğruca Zelnoc'un üzerine dikildi.

“Eee?” dedi sihirbaz, öfkeli ve hevesli bir tavırla. “Artık benden bütün kalbinle nefret ediyorsun, değil mi?”

Lobelia iki elini kalbine bastırarak haykırdı:

*“Ah böyle zalimce bir şey söyleme!
Aşkınla atan kalbimi incitme!”*

“Ah-hah!” dedi Zelnoc. “Bu hiç iyi olmadı galiba!”

Lobelia devam etti:

*“Sihirbaz şapkan bir kule gibi yüksek
Aşkınla atan kalbim bir güvercin gibi ürkek!”*

“Ana-say şık-ay du-olay!” dedi Papatya, neşeyle.

“Bu tavşanlardan da kötü!” diye inledi Zelnoc.

Lobelia devam etti:

*“Ah, Sihirbaz, olsa bile yüzün yaşlı ve buruşuk,
Aşkınla aydınlandı kalbim, haydi ver bir mucuk!”*

Wiglaf yaşlı sihirbazın elindeki şişeyi aldı ve üzerindeki küçük etiketi okudu: “Aşk Şiirleri İksiri!”

“Tüh!” dedi Zelnoc. “Yanlı şşeyi almışım. Ama işe yaradı, Wuglop! İşe yaradığını sen de görüyorsun, değil mi? Büyülerim işe yarıyor!”

Lobelia, Zelnoc’un ellerini tuttu.

*“Sihirbaz, sakalın ne kadar da beyaz!
Ay ışığında dans et benimle biraz!”*

Zelnoc hemen ellerini geri çekti. “Büyücüler Kuralı No: 498 Asla dans yok! Ben gidiyorum!”

Lobelia ağlamaya başladı:

*“Ah, Sihirbaz, ne kadar da mavi cüppen,
Gidersen hüngür hüngür ağlarım peşinden!”*

Zelnoc, Wiglaf’a döndü: “Gidiyorum,” dedi. Bir ışık patlaması oldu ve Zelnoc kayboldu.

Lobelia’nın yanaklarından yaşlar süzüldü.

*“Sihirbazım benden kaçtı,
Kalbime hüznün saçtı!”*

“Onu gerçekten seviyor değilsiniz, leydim,” dedi Wiglaf, yüzünü buruşturarak. “Bu sadece bir büyü ve yakında etkisi geçecek.”

Ama Lobelia’yı teselli etmek mümkün görünmüyordu. Hüngür hüngür ağlıyor, hıçkırıklarla sarsılıyordu. Sonunda kadife pelerinini omuzlarına attı.

“Nereye gidiyorsunuz?” diye sordu Wiglaf. Lobelia acı içinde inledi:

*“Kalbimdeki bu acı dayanılmaz bir inleyiş,
Beni teselli edecek tek şey biraz alışveriş.”*

Geğirtina'ya Eşek Şakaları

Wiglaf, Lobelia'nın kanepesine oturdu. Zelnoc'u çağırmaktan daha iyi bir şey düşünmesi gerekirdi. Karşındakinin senden tiksinişini sağlamak için ne yoldu ama!

"Avallı-zay Obelia-lay!" dedi Papatya.

"Lobelia'nın büyüü geçecek," dedi Wiglaf.
"Ama Geğirtina sonsuza dek benimle olacak!"

Mordred kapının aralığından başını uzattı.

"Ah, demek buradasın, Wiglaf!" dedi heyecanlı. "Yorick az önce Prenses Geğirtina'yı görmüş! Kendisi tüm maiyetiyle birlikte Avcılar Yolu'ndan geliyor. Bir saat içinde burada olurlar!"

“Zavallı ben!” dedi Wiglaf, başını iki yana sallayarak.

“Neden hâlâ giyinmedin?” diye sordu Mordred. “Kardeşim nerede?”

“*Lışveriş-ay apıyor-yay,*” dedi Papatya.

“Alışveriş mi?” dedi Mordred, dehşetle. “Böyle bir zamanda mı? Sıçanbıyığı’ndaki yelek satışının kokusunu almış olmalı. Her neyse, önemi yok. Senin için ısmarladığı giysileri nereye koymuş, Wiglaf? A, işte burada!” Mordred kurdeleyle bağlanmış bir paketi eline aldı ve Wiglaf’ın ellerine tutuşturdu.

O anda Wiglaf’ın yüzüğü parlak bir turuncuya dönüşerek yanıp sönmeye başladı.

“Haydi giyin!” dedi Mordred.

Wiglaf, paravanın arkasına geçti. Tehlikedeydi! Ama ne yapabilirdi ki? Ejderha Avcıları Okulu üniformasını çıkardı ve yeni giysilerini giydi.

“Oyalanıp durma, evlat!” diye bağırdı Mordred.

Wiglaf, Erica’nın kendisine verdiği su fışkırtan çiçeği hemen yeni tuniğinin yakasına iliştir-

di. Diş karartıcı sakızı cebine attı. Elektrik veren aleti avcuna yerleştirdi. Sonunda paravanın arkasından çıktı.

Wiglaf kendisini Lobelia'nın boy aynasında gördüğünde elinde olmadan bir çığlık attı. Yüzüğünün tehlike işareti vermesine şaşmamak gerekirdi! Bataklık yeşili kadife bir tunik giymişti. Zayıf bacakları, taytın içinde kürdan gibi görünüyordu. Ayakkabılarının uçları yukarı kıvrıktı.

Mordred, Wiglaf'ın buklelerinin üzerine bataklık şeklinde, bataklık yeşili bir şapka yerleştirdi. "İşte!" dedi. "Şapka sana bir lord görünümü verdi."

"Ok-çay oylu-say!" dedi Papatya, neşeyle.

Wiglaf, "soylu" kelimesinin pek uygun olduğunu sanmıyordu. Doğru kelime anca¹ "ahmak" olabilirdi. Kesinlikle yarım akıllı bir orman cücesine benziyordu!

Wiglaf kendine bakmaya devam etti. Sonunda gülümsedi. Prenses Geçirtina'nın bu kadar gülünç görünen biriyle evlenmek isteyeceğini kesinlikle sanmıyordu.

“Haydi!” dedi Mordred. “Müstakbel karını karşılamak için şato avlusuna gitme zamanın geldi!”

Dışarı çıktıklarında Mordred’in peşinden yürürken, Wiglaf’ın ayakkabıları şılap-şulup sesler çıkarıyordu.

Avludaki bütün öğrenciler, Doğu Koltukaltistan Prensesi’ni görmek için bekliyordu.

Wiglaf yanlarından geçerken kahkahalarla güldüklerini duydu.

“Şu mantar kafalıya bakın,” dedi çocuklardan biri.

“Hey, fasulye sırtığı bacaklı!” diye seslendi başkası.

Ama Wiglaf başını dimdik tutarak yürümeye devam etti. Gülüyorlarsa ne olacaktı? Eğer bu komik görünüşü onu Prenses Geğirtina’dan kurtaracaksa, hayatının sonuna kadar seve seve giyebilirdi.

Wiglaf, kalabalığın içinde Angus ile Erica’yı gördü. Ama onlara el sallamaktan başka bir şey yapamayarak yürümeye devam etti.

Aniden borazan sesleri havayı titretti. Yorick bağırdı: “Majesteleri Prenses Geğirtina!”

Bir hokkabaz elindeki portakalları art arda havaya atıp tutarak avlu kapısından içeri girdi. Arkasından iki soytarı tek tekerlekli bisikletlerle onu izlediler. Üç ozan, lavtalarını çalıp şarkı söyleyerek arkalarından geldi. Dört nedimeyi, beş uşak izledi; sonuncusu azıdışlerine altın top-lar takılmış öfkeli bakışlı bir yabandomuzunun tasma-sını tutuyordu.

Wiglaf hayatı boyunca böylesine gösterişli bir geçit görmemişti. Bir de sonunda kendisini ne-yin beklediğini bilmeseydi...

Şimdi altı atlı altın bir fayton avlu kapısından geçiyordu. Pencereden el sallayan kişi, Prenses Geğirtina’dan başkası değildi.

“Ejderha Avcıları Okulu’na hoş geldiniz!” diye gürlledi Mordred. Ejderha Avcıları Okulu orkest-rasına başıyla işaret verdi. Çocuklar kurbağa vı-raklaması gibi bir sesle şarkı söylemeye başladılar.

Hizmetkârlar faytonun kapısını açarken, Wiglaf sıkıntıyla bekledi. Nedimeler prensesin inmesine yardım etti.

Geğirtina iri yarı bir prenesti. Wiglaf'ın tahmin ettiğinden çok daha iriydi. Başında sivri uçlu bir sapka vardı. Ucundan uzun bir dantel sarkıyordu. Örgülü sarı saçları neredeyse dizlerine iniyordu.

“Hoş geldiniz, Prenses!” dedi Mordred. “Bu güzel okulun müdürü olarak sizi...”

“Kes!” diye bağırdı Prenses Geğirtina.

Mordred zorlukla yutkundu.

“Eee, nerede kendisi?” diye sordu Prenses Geğirtina. “Nerede şu Pinwick’li Wiglaf?”

“Tam karşınızda, Yüklü Majesteleri,” dedi Mordred. “Yani, Saygıdeğer Majesteleri diyecektim. Haydi, evlat!” Wiglaf’ı itti. “Sana öğrettiğim gibi yap.”

Wiglaf öne doğru çıktı.

“Bak, Gretta,” dedi Geğirtina, yanındaki nedimesine. “Saçı aslında kızıl filan değil. Bence turuncu.”

Evet! diye düşündü Wiglaf umutla. Geğirtina gerçekten kızıl saçlı bir koca istiyordu ve kendisi de bu tarife kesinlikle uymuyordu.

“Gerçekten de turuncu,” dedi Wiglaf.

Prenses şaşkıncu bir şekilde gülümsedi. “Uzun süre önce kaybolan aşkımın saçları da kızıl-tu-

runcuydu,” dedi. Boynundaki zincirin ucunda sallanan kolyeyi açtı ve derin bir iç çekti. “Ondan geriye kalan tek şey bu. Havuç gibi saçından bir tutam.”

Wiglafın yüzü asıldı. Bu iş hiç de iyi gitmiyordu. Aptal saçından hoşlanmıştı! Ama Wiglafın henüz vazgeçmeye niyeti yoktu.

“Haydi, Wiglaf. İltifat et,” dedi Mordred.

Wiglaf prensese yaklaştı.

“Güzel Geğirtina,” dedi. “Tuniğime iliştirdiğim çiçek kadar güzel kokuyorsunuz!”

Geğirtina çiçeği koklamak için eğildi. Wiglaf cebindeki küçük düğmeye dokundu. *Foooşşş!* Çiçekten Geğirtina'nın yüzüne bol miktarda su fişkırdı!

“Aayy!” diye bağırdı şaşırان prenses.

“Leydim!” diye haykırdı Gretta. Mendiliyle Geğirtina'nın yanaklarını kurulamaya başladı.

Prensес kendini toparlamaya fırsat bulamadan, Wiglaf bir daha saldırdı. “Prensес Geğirtina,” dedi, “elinizi öpmeme izin verin!”

Geğirtina'nın elini tutup sıktı.

Elindeki aletin sesi tınladı: *Bzzzttt!*

“AAAAHH!” diye bağırdı Geğirtina, geri sıçrayarak.

Mordred hemen Geğirtina’ya doğru koştu.

“Prenses!” diye bağırdı. “Bu Wiglaf’ı kırbaçlayacağım! Onu mengeneye sokturacağım. Onu falakaya yatıracağım. Kolları iki metre olana kadar germe masasına yatırtacağım!”

“Şşşt!” dedi Geğirtina, eliyle Mordred’e uzaklaşmasını işaret ederek. Wiglaf’ı baştan aşağı süzdü. “Bunu beklemiyordum!” dedi.

Wiglaf arsızca sırttı.

“Lütfen Wiglaf’ı bağışlayın, Prenses,” dedi Mordred. “Onu zindana atıracam! Ama onunla yine de evleneceksiniz, değil mi? Bana yine de o bir kâse dolusu altını vereceksiniz, değil mi?”

“Geri çekil!” diye bağırdı Geğirtina, Mordred’e.

Müdür sindi.

“Söylesene, Pinwick’li Wiglaf!” dedi Geğirtina. “Bu sulu çiçek ve elindeki alet... *Çocuk Soyтары Kahkaha Çantası*’ndan mı?”

Bu soru Wiglaf’ı hazırlıksız yakalamıştı.

“Şey, evet, öyle, leydim,” diye cevap verdi Wiglaf.

“Hmm,” dedi Geğirtina. Wiglaf’ın sırtına okkalı bir şaplak attı. “Bu şakalara bayılırsın!” Sırtıttı. “Ben de o setten bir tane almıştım. Aslında ben de sana birkaç şaka yapacaktım.”

Geğirtina elini elbisesinin altına attı, sonra da ağzına götürdü. Ardından gülümsediğinde, öndeki iki dişi yok olmuş gibi görünüyordu.

Geğirtina başını arkaya atıp kahkahalarla güldü. Wiglaf’a bir şaplak daha attı. Ama bu kez şaplağın şiddetiyle Wiglaf avlunun zemin taşlarına yüzükoyun yuvarlandı.

“Uzun zaman önce kaybettiğim aşkımın yarısı kadar bile sayılmazsın,” dedi Prenses, Wiglaf ayağa kalkmaya çalışırken. “Aslında çeyreği kadar bile olduğun söylenemez. Ama yaramazsın! Ah, Küf Sarayı’nda çok iyi zaman geçireceğiz!”

“Ya...yani ondan hoşlandınız mı?” diye sordu Mordred. “Yani hâlâ Wiglaf ile evlenmek istiyor musunuz?”

“Neden olmasın?” dedi Geğirtina, neşeyle gülümseyerek. “Üstelik bir hafta beklemeye de gerek yok. Hemen yarın evlenelim!”

“Ama... ama... ama...” diye kekeledi Wiglaf.

Mordred onun sesini bastırđı: “Ah, ne zevk! Altın günü!” diye bağırdı müdür. “Bu arada, Majesteleri, şu altın kâsesi?”

Prenses Geğirtina gözlerini devirdi. “Sen başka şey düşünmez misin?” diye sordu.

“Şey, açıkçası, evet,” dedi Mordred. “Yani... hayır. Elbette hayır!”

“Güzel,” dedi Prenses Geğirtina. “Şimdi, buraya kadar oldukça zorlu bir yolculuk yaptım. Dinlenmek istiyorum. En iyi odanızı benim için hazırladınız mı?”

“Evet, Prenses!” dedi Mordred. “Yorick! Prenses Geğirtina’ya odasını göster.”

“Hoşça kal, Wigs!” dedi Geğirtina, elini havaya doğru sallarken. “Bir dakika! Şu kafadaki nedir?”

“Ne?” dedi Wiglaf. Saçlarını karıştırdı.

“Bu.” Geğirtina uzandı ve başının arka tarafından bir şey çekiştirip alarak Wiglaf’ın gözlerine doğru uzattı.

Bu... bu... bir insanın başparmağıydı! Elden kesildiği yerde kan pıhtılaşmıştı! Wiglaf ona bakarken gözlerinin karardığını hissetti.

“Hah!” dedi Geğirtina, gülererek. “Seni kandırdım, Wigs!”

Korkunç parmağı Wiglaf'a attı. Lastikten yapılmıştı. Sonra Geğirtina neşeli bir tavırla şatoya doğru yürüdü.

“Sınıflara, çocuklar!” diye gürledi Mordred. “Bu gece Wiglaf'ın bekarlığa veda partisinde eğleneneceğiz!”

“HHEEEYYY!” diye haykırdı çocuklar.

Angus ile Erica hemen Wiglaf'ın yanına geldiler. “Ben bittim!” dedi Wiglaf.

“Hayır, hiçbir şey bitmedi,” dedi Erica. “Yüzüğüne bak, hâlâ mavi.”

Ama Wiglaf'ın yüzüğe olan inancı kaybolmaya başlamıştı. “Al şunu,” dedi, kesik parmağı Erica'ya verirken.

“Teşekkürler!” dedi Erica, neşele. “Kesik parmak sadece Süper Kahkaha Çantası ile birlikte gelir. Bununla birlikte bir boğma yastığı da alırsın.”

“Güzel,” dedi Wiglaf. Ama kendisi şu anda boğma yastıklarını ya da kesik parmakları düşünmüyordu. Prens Geğirtina'yı düşünüyordu. Ve hayatının geri kalanını onunla birlikte nasıl geçireceğini.

Wiglaf'ın Acı Günü

Mordred, “Damat için üç kez hurra!” dedi, Wiglaf o gece verilen bekarlığa veda partisi için yemek salonuna girerken.

“HURRAA! HURRAA! HURRAA!” diye bağırdı herkes.

Salon yeşilliklerle doluydu. Yiyecek dolu tabaklar masalara yerleştirilmişti. Etrafta bir tabak bile puding görünmüyordu.

Wiglaf onur sandalyesine oturdu. Angus ile Erica onun iki tarafında yerlerini aldılar ve hemen yemeğe başladılar. Ama Wiglaf'ın tek lokma yiyecek hali yoktu.

Mordred yaklaştı. “Ye, Wiglaf!” diye dürtükledi. “Hiçbir masraftan kaçınmadım. Ah, ama

prensesin parasını harcamak çok keyifli!” Wiglaf'ın sırtına vurdu. “Kendine bir sağdıç seçtin mi, evlat?”

Wiglaf, Angus'a döndü. “Sen olur musun?” diye sordu.

“Onur duyurum,” dedi Angus, dolu ağzıyla konuşmaya çalışarak.

Yemek boyunca hokkabazlar şişe ve portakallarını çevirip durdular, ozanlar şarkı söylediler. Bu arada yabandomuzu, dişlerine takılı altın toplara herkes hayran kalabilsin diye yemek salonunda dolaştırıldı. Partinin başka bir nedeni olsaydı, Wiglaf da kesinlikle çok eğlenirdi.

Koç Plungett, şerefe kadeh kaldırmak için ayağa kalktı. “Evlendiğin haberi, Wiglaf, ben Sıçanbıyığı'nda annemin evindeyken bana ulaştı,” dedi. “Sana mutluluk dileyebilmek için bütün hızımla geri döndüm! Aşk harika bir şeydir, evlat. Kaybettiğim sevgili leydimi düşünmek bile hâlâ kalbimi mutlulukla dolduruyor. Bazıları aşkta şansız olduğumu söyleyebilir. Ama ben diyorum ki gerçek hiç de öyle değil! Bir süre için bile olsa, leydi aşkım ile çamurda yuvarlanan

domuzlar kadar mutluyduk. O zamanları hatırlıyorum da..”

“Sözlerini bitir de yerine otur, Wendell,” diye seslendi Tava. “Bütün geceyi burada geçirmek istemiyoruz!”

“Wiglafa ve müstakbel karısına!” dedi Koç.

“İşte! İşte!” diye bağırdı herkes. “Wiglaf ve Geğirtina’ya.”

“Geğirtina mı?” Koç aniden içkisini püskürterek öksürdü. Adamın kendini toparlayabilmesi için Mordred birkaç kez sırtına vurmak zorunda kaldı.

O gece son kadeh kaldıran kişi Birader Dave oldu. “Bu gece iyi uyu, Wiglaf,” dedi rahip. “Yarın düğün çanlarını duyduğunda, çanlar senin için çalıyor olacak.”

“Ed...edi...ediyorum,” diye kekeleydi Wiglaf. Ejderha Avcıları Okulu şatosunun kapısında, sağdııcı Angus ile Mordred’in ortasında duruyordu.

“Daha yüksek sesle!” diye gürledi Mordred.

“Ediyorum!” diye bağırdı Wiglaf.

Angus sırtına vurdu.

Düğün başlamak üzereydi. Wiglaf boynundaki beyaz yakalığı kaşındırıldığı için çıkardı. Bu gülünç şeyi neden takması gerekiyordu ki? Zaten yeterince sıkıntısı yok muydu?

Düğün gününün mutlu bir gün olması gerekirdi. Ama Wiglaf neredeyse ağlayacaktı. Arkadaşlarından ayrılmak istemiyordu. Eşek şakalarına düşkün o sersem Geçirtina ile Küf Sarayı’nda yaşamak istemiyordu. Milyarlarını harcamasına yardım etmek bile istemiyordu.

“Bir kez daha,” diye gürledi Mordred.

“Ediyoruum!” diye inledi Wiglaf.

“Bu daha iyi!” dedi Mordred.

O sırada Lobelia aniden şatoya girdi. Ellerinde alışveriş torbalarıyla bir sürü kutu vardı.

“Ah, Tanrı’ya şükür!” diye bağırdı. “Zamanında dönebildim. Bana ne olduğunu bilmiyorum. Öyle aniden çıkıp gittim. Mordie, gidip Profesör Pluck’ı kontrol et. Ona org çalmaya başlamasını söyle!”

Mordred hemen uzaklaştı.

Lobelia çantalarının birinden bir şişe çıkarıp kapağını açtı. Wiglaf'ın üzerine güzel kokulu bir şey sıktı. "Bu Damat Parfümü," dedi. "Güzel, değil mi? Gidip gelin nedimelerini kontrol etsem iyi olur. Hemen dönerim." O da aceleyle uzaklaştı.

Iyykk! Şimdi Wiglaf bir gül gibi koktuğunu düşünüyordu. Pencereden dışarı, Lobelia'nın gül çalılarına baktı. Hepsi açmıştı. Geğirtina'nın üzerinde yürümesi için çimenlere halı serilmişti. Üçüncü sınıf öğrencileri, konukları uzun ahşap sıralara yerleştiriyorlardı.

Org müziği başladı. Iyyykk! Düğün başlamıştı!

Birader Dave şapelden çıktı. En büyük iki gül çalısının ortasında durdu.

"Bu işaretimiz," dedi Angus.

Wiglaf olduğu yere çakılmış gibi duruyordu.

"Haydi!" dedi Angus ve isteksiz damadı avlu boyunca sürükledi.

Wiglaf güneş ışığına çıkınca gözlerini kırptırdı. Birader Dave'e doğru yürüdü.

“Çok iyi gidiyorsun evlat,” dedi rahip, Wiglaf yanına geldiğinde.

Sonra düğün grubu, Gretta ile diğer nedimeler, peşlerinde Papatya ile geldiler. Papatya'nın üzerinde o pembe ipek pelerini vardı, tabii bir de gülден tacı.

İnsanlar Papatya'yı gördüklerinde şaşkın fısıltılar yükseldi. “Düğünde bir domuz mu? Daha neler?”

Profesör Pluck orgu çalmaya devam ediyordu ve şimdi gelinin girişi için çalınan melodiler duyuluyordu.

Sör Mort, Geğirtina'ya halıda eşlik ediyordu. Prenses kırmızı bir tuvalet giymişti. Sarı saçları inci dizili iplerle örgü yapılmıştı.

“Çok güzel!” diye fısıldadı düğün konuklar. “Ne kadar güzel bir elbise!”

Prenses giderek kendisine yaklaşırken, Wiglaf zorlukla yutkundu. Geğirtina'nın dudakları parlak pembeydi. Yanaklarına allık sürmüştü. Gözkapaklarında mavi far vardı. Wiglaf, onun bir ejderhadan daha korkunç göründüğünü düşündü.

Wiglaf, kalabalığın içinde Erica'nın yüzünü seçebildi. Erica bir parmağını havaya kaldırmıştı. Wiglaf onun ne demek istediğini anladı; yüzüğüne bakmasını işaret ediyordu. Söyleneni yaptı; yüzüğün taşı masmaviydi.

Acıyla gülümsedi. Yüzüğün kıpkırmızı kesilmesi gerekirdi. Anlaşılan *Sör Lancelot Kataloğu*, Erica'yı kandırmıştı.

Sör Mort, Geçirtina'yı damada getiriyordu. Prensesin elini Wiglaf'ın koluna tutuşturdu. Sonra eğildi ve ön sırada, Mordred'in yanına yerleşti.

Geçirtina, Wiglaf'a göz kırparak gülümsedi.

Wiglaf da gülümsemeye çalıştı.

"Sevgili konuklar," diye başladı Birader Dave. "Bugün Doğu Koltukaltistan Prensesi, Geçirtina Kristen Louise Wilhemina Bernadette Paula Frieda Marie ile Pinwick'li Wiglaf'ı birleştirmek için burada toplandık."

Wiglaf'ın dizleri titremeye başladı.

"Sakin ol, Wiglaf," diye fısıldadı Angus.

"Eğer bugün burada herhangi birinin bu düğünün yapılmasına herhangi bir itirazı varsa he-

men söylesin, yoksa sonsuza dek sussun,” diye devam etti Birader Dave.

Avluyu sessizlik sardı.

Birader Dave, Geğirtina'ya döndü.

“Prenses Geğirtina,” dedi. “Pinwick’li Wiglafı...”

“Durun!” diye seslendi bir ses, avlunun kenarından. “Düğünü hemen durdurun!”

Sürpriz Kavuşma

Düğün konukları şaşkınlıkla fısıldaştılar. Wiglaf sesin geldiği tarafa döndü. Gözleri kalabalığı taradı.

“Bakın, şurada.” Angus ana kapının yanındaki muhafız kulübesini işaret ediyordu. Uzun boylu bir adam, kalabalığı yarararak yaklaşıyordu.

Wiglaf zorlukla yutkundu. “Bu Koç Plungett!”

Neler oluyor? diye merak etti.

Birden, Geğirtina bir çığlık attı.

Wiglaf olduğu yerde sıçradı.

Bu da Geğirtina'nın eşek şakalarından biri miydi acaba?

"Wendell!" diye bağırdı Geğirtina. "Bu sen misin?"

"Evet, Geğirtina. Benim." Koç Plungett, Geğirtina'ya doğru koştu. Geğirtina yavaşça elini uzattı. Koç uzandı.

Ama prenses hemen elini geri çekti. "Seni kandırdım!" dedi neşeyle.

Koç güldü. "İşte benim eski kabadayı Geğirtina'm!" Sonra prensesi kucaklayıp onu havada döndürdü, döndürdü.

"KESİN ŞUNU!" diye gürledi Mordred.

Koç prensesi yere bıraktı.

"Kral Ken'in pantolonu adına, Plungett, sen ne yaptığımı sanıyorsun?" diye çıkıştı Mordred.

"Uzun zaman önce kaybettiğim ve şimdi tekrar bulduğum aşkıma bakıyorum," dedi Koç. "Sevgili Geğirtina! Seni bir daha asla göremeyeceğimi sanıyordum!"

"Beni neden terk ettin, Wendell? Neden?" diye sordu Geğirtina.

"Babanın silahşörleri beni saraydan uzaklaştırdılar," dedi Koç Plungett. "Birçok kez dönme-

ye çalıştım. Ama muhafızlar beni her seferinde uzaklaştırdı. Sonunda Karanlık Orman'da dolaşmaya başladım. Seni unutmaya çalıştım, Geğirtina. Ama beceremedim.”

“Ben de seni unutamadım,” dedi Geğirtina. “Sen gittikten sonra, bütün yaptığım altınlarımı saymak, *Çocuk Soyтары Dergisi*’nden aptal aptal şeyler sipariş etmek ve bir şarkıyı söylemek oldu. Dinle.” Geğirtina şarkı söylemeye başladı:

*“Kalbimi alevler sarar,
Doğru bu, sevmem yalanlar.
O gittikten sonra hep söyledim
Seslendim, Kalbimdeki Silahtar!”*

*Bütün imparatorluk dolu erkekler,
Kalbim hayran sadece ona sonsuza kadar.
Daha iyi bir silahtar yok, hep söyledim
Seslendim, Kalbimdeki Silahtar!”*

“Ah, Geğirtina!” diye haykırdı Koç.

“Otur yerine, Plungett,” diye emretti Mordred. “Sen ve Geğirtina eski zamanlardan konuş-

mayı sonraya bırakabilirsiniz. Şimdi, düğüne geri dönelim!”

Ama ne Prenses Geğirtina ne de Koç Plungett, Mordred'i umursuyordu.

“Seni bir daha kaybetmeyeceğim, Geğirtina!” diye yemin etti Koç Plungett. Dizlerinin üzerine çöktü. “Benimle evlenir misin?”

Prenses gülümsedi. Wiglaf'a döndü. “Umarım bu seni çok üzmez,” dedi, “ama Wendell ile evlenmeliyim.”

“Kesinlikle öyle, Prenses,” dedi Wiglaf, mutlu bir tavırla. “Kesinlikle sevdiğiniz kişiyle evlenmelisiniz.”

İşte! Söylemişti: Evlenmek!

“Peki baban buna ne diyecek?” diye sordu Koç.

“Kimin umrunda?” diye karşılık verdi Prenses.

“Durun! Durun bir dakika!” diye haykırdı Mordred. “Peki ya şartlarınız, Majesteleri? Doğru, Wendell Plungett bir ejderha avcısı ve adı W ile başlıyor ama... kızıl saçları yok!”

“Doğru,” dedi Koç Plungett. Peruğunu çekip çıkardı. “Artık hiç saçım yok.”

“Kimin umrunda?” diye çınladı Prenses Geğirtina’nın neşeli sesi. “Bir zamanlar çok güzel, havuç rengi saçların vardı. Hâlâ bir tutamını kolyemde saklıyorum. Bu kadarı bana yeter.”

Mordred homurdandı.

“İsterseniz sağdıcinız olurum, Koç,” dedi Wiglaf.

Birader Dave tekrar başladı. “Sevgili konuklar, bugün Doğu Koltukaltistan Prensesi, Geğirtina Kristen Louise Wilhemina Bernadette Paula Frieda Marie ile Ejderha Avcıları Okulu’ndan Koç Wendell Plungett’i birleştirmek için burada toplandık.”

Devamında gelen ne kutlamaydı ama! En çok da Wiglaf eğlendi. Hokkabazları neşeyle izledi. Ozanlarla şarkı söyledi. Papatya ile dans etmişti. Sonra kalabalığın içinde sevgili domuzunu altın dişli yaban domuzuyla flört edişini gülümseyerek seyretti. Onu daha önce hiç kimse bu kadar mutlu görmemişti.

“Bakın,” dedi Angus sonunda. “Gelin ile damat, gelin faytonuna biniyorlar.”

“Onlara veda edelim,” dedi Erica.

Wiglaf, Angus ve Erica oraya doğru koştular.

“Hoşça kalın, Koç!” dedi Wiglaf. “Hoşça kalın, Prenses Geğirtina!”

“Hoşça kalın, hepiniz,” dedi Geğirtina. “Küf Sarayı’na gelip bizi ziyaret edersiniz, değil mi, Wigs? Arkadaşlarınızla birlikte?”

Mordred kalabalığın içinde kendine yol açarak faytona yaklaştı. “Bağışlayın, Prenses,” dedi. “Ama çöpçatanınız olarak merak ediyordum da, şu bir kâse altın, acaba?”

“A! Ama ben Pinwick’li Wiglaf ile evlenmedim ki! Dolayısıyla sana bir kâse altın borcum yok.”

“Ama... ama... ama...” diye kekeledi Mordred. “Sadece düğün ziyafetinin masrafı bile...”

Prenses uzanıp Mordred’in kafasına hafifçe vurdu. “Her şey için çok teşekkürler!” dedi neşyle. Sonra mutlu çift balayına gitmek üzere doludizgin koşan atların çektiği arabayla uzaklaştılar.

“Mahvoldum!” diye böğürdü Mordred. “Mahvoldum!” Menekşe rengi gözlerini koca koca açarak Wiglaf’a döndü. “Hepsi senin hatan!”

“Benim mi?” diye haykırdı Wiglaf.

“Eğer sen Wiglaf adında kızıl saçlı bir ejderha avcısı olmasaydın, bunların hiçbiri olmayacaktı!” diye bağırdı Mordred. “Seni zindana atıracam. Mengene seni bekliyor, evlat!”

Sör Lancelot yarı büyülü yüzüğü parlak turuncu renkte yanıp sönmeye başladı: *Tehlike! Tehlike! Tehlike!* Wiglaf’ın ortalıkta daha fazla zaman kaybetmeye niyeti yoktu. Koşarak uzaklaştı. Angus ve Erica da onu izledi. Mordred’in öfkesi dinene kadar nerede saklanabileceklerini biliyorlardı: Ejderha Avcıları Okulu kütüphanesi!

Wiglaf koşarken, uzun süreden beri ilk kez kendini bu kadar iyi hissediyordu. Hayatının sonuna kadar böyle mutlu yaşayabilirmiş gibi geliyordu.

Ejderha Avcıları Okulu
Yıllığı

Kurucular

Felsefemiz

Sör Herbert ile Sör Ichabod, Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, düztaban, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. Ejderha Avcıları Okulu'nda geçen dört yıldan sonra delikanlılar hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler.

(* (**) (***)

* Ejderha Avcıları Okulu'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** Ejderha Avcıları Okulu, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

Okul Müdürü

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusunda

yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce 974 yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Lakabı: Uyuz Mordred

Hayali: Kucak dolusu altın

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok

Sırrı: "Taşfırın Erkeği Mordie" takma adıyla çamur güreşi yaptı

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

Yönetim Kurulu Üyesi

Leydi Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyorsan-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. 979'da Lobelia yaşayan en kıdemli şövalye olan Sör Jeffrey Yarakabuğukaldıran ile evlenmişti. Leydi unvanını da o zaman kazanmıştı, fakat (ne yazık ki!) kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaııp bitirmişti. Leydi Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Ortaçağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözüyle bilinir.

Lakabı: Leydi Lo Lo

Hayali: Modaya korkunç uygun giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazalar

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma: El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler

Öğretmenler

Sör Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha

ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiştir.

Lakabı: Kaçık

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak

Gerçek: Hayaliyle alakası yok

Sırrı: Hatırlamıyor

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek

Koç Wendell Plungett

Plungett Ejdarha Avcıları Okulu'nda Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbiryer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. Ejderha Avcıları Okulu'nda çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, şişleme antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve reçum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Lakabı: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adlı pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkımı bulmak

Birader Dave

Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir?.. Ailesi birkaç nesildir şekercilik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılıması çok güç

bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Lakabı: Birader

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına mâniler yazmak

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hürşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- Ön sıralara oturmamaya çalışıyorlar,
- Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- Yukardakilerin hepsi.

Lakabı: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

Memurlar

Tava

Tava'nın nasıl Ejderha Avcıları Okulu'nda aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göre ise bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Leydi Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle karanlık sirlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir kimse bile çıkmamış.

Lakabı: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir

Sırrı: Ara sıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı

Yorick

Yorick, Ejderha Avcıları Okulu'nda İzci Başkanı. Mas-karalıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçı-lar'la birlikte geçirdiği yıl-lardan edinen Yorick, *Kül-kedis*'ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. *Üç Ayı* masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi.

Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar Yolu'nda ayı kı-lığına dolaşıyormuş. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Lakabı: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoş-lanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

Öğrenciler

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır. Ancak Koç Plungett'in perüğüne şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Cebinde hâlâ bekleğinden kalma bez parçası taşıyor

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi, Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: *Erhaba-may, Patya-paday!*

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak

İntikamcı Angus

Mordred ile Leydi Lobeli-
a'nın yeğeni olan Angus orta-
lıkta, ya, "Ben sizlerden bi-
riyim!" ya da, "Dayıma
söylerim ha!" diyerek yür-
rür. Bu 1. Sınıf öğrencisin-
den güçlü bir ejderha avcı-
sı olabilecek midir? Yoksa
günün birinde Tava'nın yeri-
ne mutfağa mı terfi edecektir?
Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna
uğraşma!

Hayali: Ejderha Avcıları Okulu'ndaki yemeklerde da-
ha çok çeşit

Gerçek: Yılanbalığı, yılanbalığı, yılanbalığı!

Ders dışı faaliyetler: Ejderha Avcıları Okulu Mutfak
Kulübü'nün Başkanı, Dişlek Dürümcü'nün Yeri'ni zi-
yaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç!"

Gelecekle ilgili planları: "Ejderha Pişirmenin 101
Yolu" kitabını yazmak

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş.

(Yani kayıt formuna öyle yaz-

mış.) Bu 1. Sınıf öğrencisinin

durumu biraz tuhaf. Kendi-

si normal ve ortalama biri

olduğunu söyleyip duru-

yor ancak o zaman o yata-

ğındaki ipek yatak örtüsü

ne peki? Ailesi gerçekten

de Sör Lancelot'un yakın

dostları mı? Gerçekten de

Tava ona Temiz Tabaklar Kulü-

bü'nü kurması için rüşvet verdi mi?

Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli

parmak kaldırmaktan ağrıyan mı?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu

Ders dışı faaliyetleri: Sör Lancelot Fan Kulübü, Zır-

hı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü,

Ejderha Avcıları Okulu Amigolar Takımı Kurucusu

ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı

ben..."

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Avcıları Okulu'nu

devir almak

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl.

Baldrick Ejderha Avcıları Okulu'ndaki 1. Sınıfın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. Kafetaryanın yılanbalığını ne zaman ke-

sinlikle yememeniz gerektiğini, Profesör Pluck'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı egzersizleri

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Şişleme Hazırlık

Okulu'na geçmek

Reklamlar

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası
Tam tepesine ineceğiniz anda tangur
tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan
usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş
Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif
zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un
Zırhları en iyisidir!

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama rap-
tiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri
en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papa-
ğana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerin-
den biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değil ama yılanbalığı servisimiz yok.